

Debatten van de provincieraadszitting

22 november 2017

OPENBARE ZITTING 22 NOVEMBER 2017

Mevrouw de voorzitter

Dan kijk ik naar de heer eerste gedeputeerde voor de replieken.
Mijnheer eerste gedeputeerde, u krijgt het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, mevrouw de voorzitter, ik zal een poging doen om zo goed mogelijk en toch niet te lang te repliceren. De inspanningen van de fractieleiders verdienen dat.

Wat de N-VA betreft, mijnheer Moens, u hebt niet helemaal hetzelfde gezegd als uw voorganger. Want ik heb de slechte gewoonte om altijd eens de toespraken van de vorige jaren te herlezen als ik naar hier kom. Die van de voorbije twee jaar heb ik bij mij. Het is niet helemaal hetzelfde. Dus u bent toch enigszins creatief geweest. Maar we verschillen van mening over een aantal dingen. Dat is evident. Ik heb het trouwens ook bij mijn inleiding gezegd. De democratie is het georganiseerde meningsverschil. U hebt mij gewezen op drie heiligen. Alhoewel, de kerstman, er is discussie of dat wel een heilige is. Sint Niklaas en Sint Maarten in elk geval wel. U zegt dat het traditioneel niet gemakkelijk is om zo een toespraak te houden. Ik kan mij dat voorstellen. Dat is voor mij ook niet gemakkelijk. Maar ik heb al een beetje oefening op de teller staan. Dat scheelt een slok op de borrel.

Nu, wij zijn het niet eens. U zegt: de keuzes van de afgelopen jaren, eigenlijk zet u gewoon uw beleid voor. Ik vind dat niet slecht, continuïteit van het beleid. Dat geeft zekerheid. Dat geeft vertrouwen bij de burgers als je niet continu van mening verandert. We zijn bij het begin van de legislatuur gestart met een beleidsprogramma. Dat beleidsprogramma voeren we uit. Dat voeren we gestaag uit. We zijn wat gehandicapt om een en ander uit te voeren in 2018 door het wegvallen van een paar bevoegdheden. U juicht dat toe, dat die bevoegdheden weg zijn. Ik weet dat. Een van uw voorgangers heeft nog niet zo lang geleden gezegd tegen de minister van Energie: u kunt al uw problemen met de provincies oplossen, schaf ze gewoon af. Dat is niet lang geleden, drie weken geleden. U behoort tot dezelfde politieke groep, dus u deelt die overtuiging ga ik van uit. U pleit voor een intern kerntakendebat om samen af te spreken waar we wel het verschil maken. Maar wij hebben dat kerntakendebat hier gevoerd. Bij het begin van de legislatuur hebben we gedefinieerd wat we belangrijk vinden. Dat proberen we te realiseren. We wijken van dat pad niet af. Wij voeren wat we toen afgesproken hebben continu en gestaag uit. Niet alles in één keer, maar we geven gestaag vorm aan dat beleid. Wij hebben een aantal innovatieve woonprojecten. U twijfelt daaraan. Maar dat is juist een van de dingen die in dat nieuwe beleid rond wonen opgenomen zijn dit jaar. Dit jaar was er ook al wat ruimte voor een paar innovatieve woonprojecten. Maar er is uitdrukkelijk financiële ruimte voorzien in de attributiesfeer van collega Couckuyt om aan innovatieve woonprojecten te werken.

U zegt dat we onze prioritaire beleidsdoelstellingen wat gemakkelijk aangepakt hebben. Ik geef dat toe. We zijn op tien gebleven. We hebben alleen gekeken: wat valt weg en waar kunnen we nu een extra accent leggen? Dat is zo. We gaan voor het laatste jaar van de legislatuur niet alles helemaal overhoop halen. Dat is het uitgangspunt. Is dat gemakkelijk? Enigszins wel. Maar het is in elk geval ook duidelijk. Ons financieel evenwicht, daar twijfelt u ook niet aan. Dat is inderdaad zo. U pleit ook voor een integraal recreatieplan, maar juist dat is voorzien. Het is zelfs zo als ik mij niet vergis, collega Hertog, dat we morgen op de deputatie een eerste bespreking wijden aan: hoe gaan wij omgaan met een integraal recreatieplan? Het komt niet uit de lucht vallen. Wij hebben als ik mij niet vergis in 2010, collega Hertog, reeds een eerste oefening gemaakt. Dat lag aan de basis trouwens van de overname van De Ster en De Brielmeersen. We hebben De Ster en De Brielmeersen niet overgenomen omdat het in Sint-Niklaas en in Deinze lag. Collega Hertog is van Sint-Niklaas. Ik ben van geboorte van Deinze. Maar we hebben dat op basis van een studie gedaan die we door specialisten laten maken hebben van het West-Vlaams Economisch Studiebureau, het zogenaamde WES. Dus wat dat betreft zitten wij op dezelfde lijn. Het doet mij plezier dat we ook wat dat betreft van u en uw fractie steun zullen krijgen om dat te doen.

U zegt ook dat we inderdaad wat zouden moeten afwachten telkens. Eerst intern debat voeren. Wel, onze bijbel voor ons beleid is nog altijd ons beleidsplan van bij het begin van de legislatuur. We kunnen niet continu wachten op wat anderen gaan doen, want anders doen we niets. Dat is het verhaal van de fotograaf die continu wachtte op het meest moderne fototoestel om de beste foto's van de wereld te kunnen maken. De man heeft nooit foto's gemaakt. Wij moeten verder werken. We moeten roeien met de

DEBATTEN

riemen die we hebben om ons beleid gestalte te geven. Wij dromen ook met u van een open en transparante provincie. We doen daar ons best voor. Niet alleen omdat de wetgeving zegt dat we open en transparant moeten zijn, dat onze cijfers begrijpelijk moeten zijn, dat er een inzagerecht bestaat, niet alleen voor raadsleden, maar ook voor burgers. We proberen dat inderdaad te doen.

U hebt het over de Leopoldskazerne als een verhaal van Koekelberg. Het is niet omdat er wat minder missen zijn dat Koekelberg trouwens niet gebruikt wordt. Je kunt daar ook mooie recepties organiseren. Ik heb er daar al een paar bijgewoond. Niet met aannemers, dat durf ik zeker niet doen. Maar ik heb daar een paar mooie activiteiten van beweging.net meegemaakt. Interessant, 's avonds. Je hebt daar open ruimtes en je hebt gesloten ruimtes. Daar is een van de beste oefenterreinen op gevestigd om klimoefeningen op te doen en u voor te bereiden op het alpinisme. Dat is hetgeen dat wij eigenlijk ook al gedaan hebben met de Leopoldskazerne. Ons eerste project is voor ons eigen gebruik al wat gereduceerd. De collega heeft dat hier al met handen en voeten proberen uitleggen. Als wij mogen nog bevoegdheden zouden verliezen, dat is een gebouw, een infrastructuur die eigendom is van de overheid en die dan allicht door een andere overheid zal kunnen gebruikt worden. Wij kunnen daar nog inkrimpen. We kunnen daar verder lokalen verhuren aan derden. Alles is wat dat betreft mogelijk. Heeft een andere overheid ze niet nodig, ze zullen het op de markt brengen. Het is een schitterende locatie en we zijn zeker dat we het binnen het budget kunnen realiseren met de wetenschap die we nu hebben. We zijn gestart met 60 miljoen. Er is eigenlijk al een beetje af. Er zit ook 7 miljoen in voor onze sportinfrastructuur op de Henleykaai, die geen zuivere kostprijs is te wijten aan de operatie Leopoldskazerne. Nee, wij hadden eigenlijk ook nood aan eigen sportinfrastructuur. Maar de opportuniteit heeft zich nu aangediend om daar een grotere sportinfrastructuur van te maken die we ook commercieel kunnen verhuren, waardoor we inspelen op een nieuwe tendens die eigenlijk wat ouder is en die onder Coens beginnen groeien is, maar dat we die infrastructuur van het onderwijs meer open moeten gooien naar de omgeving waarin we zitten. Wel, dat gaan we doen. We gaan daar een stuk inkomsten mee realiseren. We hebben nog chance gehad. We hebben er ongeveer 2,4 miljoen subsidie op gehad. Dus eigenlijk zitten we nu op 52,5. Dat is ons objectief. De collega zal nog de gelegenheid hebben dat uit te leggen. Die middelen zijn voorzien. Er is nu reeds 48 miljoen ingedekt. 17 miljoen op het budget 2018 en 31 miljoen in een reservefonds dat bestemd is. Waarom bestemmen we het? Omdat we er dan zeker van zijn dat men er niet aan zit. Daarom bestemmen we het. Mijn collega's kunnen dit niet meer aan tot hun grote spijt. Het is bestemd. 31 plus 17 is 48. We moeten nog de abdijschool verkopen en we moeten nog Het Zuid verkopen. Dus we gaan zeker toekomen.

U zegt: *business as usual*. Ik heb u gezegd: ik vind dat niet slecht. Wij gaan gestaag voort aan het uitwerken binnen de marge die we gekregen hebben in het herschreven artikel 2 van het provinciedecreet waarvan ik daarnet de oplezing gegeven heb. De hervorming van de commissies, neem mij niet kwalijk, maar dat is geen zaak van de deputatie. Dat is een zaak van de raad zelf en het bureau. Ik heb er begrip voor dat men op drie gebleven is. Ze moeten daarvoor niet elke maand samenkomen. Men moet maar samenkomen als er een agenda is. Maar dat is de verantwoordelijkheid van die commissies zelf. Het debat staat centraal. Ik denk dat dat hier geen discussie is. U geeft dat ook toe. U zegt: er zijn niet alleen technische vragen gesteld. Op sommige momenten kunnen we in debat gaan. U zou nog liever meer debat hebben. Voor ons geen probleem dat zo een debat aangestuurd en aangejaagd wordt. Ik ga daar graag op in en mijn collega's ook. Het is een gelegenheid voor ons om ook eens onze ideeën te ventileren en aan bod te komen met een aantal bekommernissen. Ik denk dat ik hiermee op het voornaamste ingegaan ben.

Voorstellen bureau en uitgebreid bureau, dat is geen zaak van de deputatie. U hebt afgerond dat u verwijst naar uw tussenkomst. Er zijn 75 tussenkomsten. Een aantal zijn meer statistische vragen, maar inderdaad, meer dan vroeger probeert men in deze raad in debat te gaan. Als deputatie juichen we dat toe. We hebben dat graag.

Mijnheer Herman, wij verschillen nog meer van mening als ik naar u goed geluisterd heb. Maar dat was ook uw bedoeling heb ik de indruk. Een beetje shockeren, maar u doet dat al bij al toch redelijk beleefd. Karel Dillen was Karel Dillen. Ik ben niet te beroerd om te zeggen dat ik dat tijdschrift indertijd nog gelezen heb met de kleuren oranje, blanc, bleu. Ik ken dat een beetje. Er zijn nog andere uitspraken hoe een goede toespraak moet zijn. Ze moet kort zijn, vooral niet lang en niet lang duren. Dat zijn de drie beste voorwaarden voor een toespraak. U zegt dat alles al vier keer besproken is. Dat is zo. Maar dat behoort hier tot de spelregels. Stel u eens voor dat de deputatie zich daar zou tegen verzetten. Het gaat om een vrij technische materie. Niet iedereen is zo beslagen in het cijferwerk als u, mijnheer Herman. Er zijn zijn collega's die een minder analytisch vermogen hebben en die meer naar de teksten kijken en die wat moeten begeleid worden in het interpreteren van cijfers. Dat gebeurt hier op een zeer professionele manier. Onze financieel beheerder en onze financieel adviseur hebben op de centrale commissie een zeer goede presentatie gehouden die begrijpelijk was, die men kan volgen, waar veel lering kon uit getrokken worden, maar die ook tot de conclusie kwam dat onze cijfers kloppen, dat ze juist zijn. U zegt

dat het evenwicht alleen op het einde gehaald wordt. Nee, ook in 2018 hebben we 6,7 miljoen over op jaarbasis. Dat is zo. In 2019 5,1 en in 2020 5,5. We lenen geen frank. Wij lenen vandaag niets. Moest het, indien het nodig zou zijn – want ‘moest’ is een onvoltooid verleden tijd van ‘moeten’ – dan zijn we morgen in staat leningen op te nemen zonder dat onze evenwichtscriteria in het gedrang komen. Sommigen zeggen, niet alleen u, maar ook anderen: ja, maar je had met die middelen nog meer dingen kunnen doen. Wij voeren bewust een voorzichtig financieel beleid. Wij leggen een goede basis voor de toekomst. Indien we een meeslag zouden hebben, we hebben ook nog drie budgetwijzigingen te gaan voor de verkiezingen en één na de verkiezingen. Dus indien nodig kan er een tandje bijgestoken worden of kan er wat afgeremd worden. Die marge is er.

U zegt: u bent voor belastingverlaging. Wie niet? Maar de facto hebben wij een belastingverlaging. Maar met onze indexering valt de kostprijs niet helemaal op, de stijging van de kostprijs, levensduurte wordt daarmee niet helemaal opgevangen. Als iedereen morgen bereid is zijn indexering te laten vallen, ook op zijn eigen wedden of op zijn andere inkomsten, dan gaat de index niet stijgen en dan moeten wij ook ons belastingsysteem niet indexeren. Zo ziet dat systeem nu eenmaal in elkaar.

De kerk in het midden, dat is een heel mooi programma. Ik ben blij dat we daar trouwens vanuit het PDPO Plattelandsontwikkeling de eerste aanzetten toe hebben gegeven reeds een aantal jaren terug en nu ook. Het project Kerk in het midden is een provinciaal project, maar het is een plattelandsproject waarmee we starten waaruit we hopen veel te leren. Op de islam ga ik niet in. Wat we daar moeten aan uitgeven, moeten wij echt uitgeven ingevolge federale regelgeving. We moeten dat doen. We kunnen ons daar niet aan onttrekken. Over de moedertaal, wij doen veel inspanningen rond moedertaalgebruik in ons provinciaal onderwijs. De collega kan daar veel meer over vertellen dan ikzelf. Maar als er één inrichtende macht in het onderwijs is in Oost-Vlaanderen die inspanningen doet voor Nederlands, dan verwijks ik naar ons provinciaal onderwijs en vooral ons volwassenenonderwijs, waar rond NT2, Nederlandse voor anderstaligen, permanent door gedreven leerkrachten op verschillende onderwijsniveaus, naar gelang de instroom van de mensen, inspanningen geleverd worden. We hebben daar een goede naam voor. Het belangrijkste, u weet dat we in ons dagonderwijs vooral beroeps- en technisch onderwijs hebben. Het belangrijkste is, een onderzoek heeft uitgewezen dat het zo is, het is nog niet lang geleden, ik geloof een onderzoek van de Universiteit Antwerpen, dat de beste taallessen gegeven worden in de praktijk, in de praktijklessen in het technisch en beroepsonderwijs. En daar zijn wij juist ook gespecialiseerd in, ook weer dankzij gedreven leerkrachten die daar aandacht voor hebben. Niet altijd het meest perfecte Nederlands, maar zeer handzaam Nederlands waarmee je in het dagelijks leven ver komt. Dus wat dat betreft hebben we geen verwijten te krijgen. Integendeel, we leveren daar bewust zeer goede inspanningen voor.

Ook u bent ingegaan op de Leopoldskazerne, te duur, te megalomaan. Ik beweer dat we binnen het budget blijven. Als je de cijfers zult zien wat het per vierkante meter kost naar gelang het type gebouw dat we daar zetten en ondanks het feit dat het geen goedkope renovatie is, want we moeten een oud gebouw aan Briem-normen, want we hebben dat onszelf opgelegd, we hebben onszelf opgelegd om niet de goedkoopste verbouwing te doen, maar om dat Briem-conform te maken, en u zult zien dat die prijzen redelijk zijn, volgens ik het dossier volg. Ik volg dat dossier niet op de voet, maar wel toch op enige afstand. Ik kijk vooral naar de cijfers, soms tot ergernis van de mensen hier in huis, maar ze moeten dat nu eenmaal verdragen. Ze moeten dat nog een goed jaar verdragen van mij. Dat is trouwens mijn werk als gedeputeerde van financiën, de cijfers in de gaten houden. Ik doe dat en tot nu toe ben ik daar gerust in.

Klimaatveranderingen, uw berekeningen, ik ga hier geen wiskunde geven. Maar zomaar de normen van Nederland delen door veertig, dat is niet juist. Dat weet u ook. Dit is hier gewoon een trucje dat u gebruikt hebt. Ik ga daar dus ook niet op in. Proper water, dat interesseert ons ook. We weten ook dat bossen niet alleen zaligmakend zijn. Maar dat weet u ook. Er zijn landbouwgewassen die een even goed gunstig effect hebben voor het milieu als bossen. Verdraag dan u toch een keer. Ik durf het bijna niet meer te zeggen, want het is gevaarlijk om het woord ‘bos’ te laten vallen in het bosarme Vlaanderen. Maar het is ook niet toevallig dat er hier minder bossen staan dan in sommige streken zoals de Ardennen. Onze gronden zijn nu eenmaal beter geschikt voor een ander gebruik dan voor bebossing op vele plaatsen, niet overal. Maar toch zetten we daar op in.

Ook uw verhaal over onze beperkte inzet voor klimaatdoelstellingen, 300.000 euro, dat is niet juist. U vertelt niet alles. Niet alles vertellen is soms gevaarlijker dan liegen en u weet dat. Zoals te veel informatie geven, overinformatie, een slechte vorm is van informatie en naar desinformatie leidt. Maar u vertelt niet alles. Wij hebben bewust voorzien in ons meerjarenplan dat we naast de reguliere kredieten die we reeds van in het begin verhoogd hebben, omdat we inzetten op klimaatneutraal tegen 2050, we hebben dat al een beetje bijgesteld die slogan, het is ook al gezegd, steken we 300.000 euro extra bij per jaar plus hebben we daar vier personeelsleden extra bijgestoken die we anders toch kwijt waren in

DEBATTEN

gevolge de afslanking provincies. Dus het verhaal is niet alleen genuanceerder, maar het is ook veel positiever te brengen.

We zijn beter af met minder overheidsorganen. Ik ben er ook voor dat er niet te veel overheid is. Je hebt de overheid nodig die je nodig hebt. We hebben indertijd veel volk bijgestoken in de overheid, vanaf de jaren tachtig, als een tewerkstellingsprogramma. Dat is men nu overal een beetje aan het terugdringen. Federaal, Vlaams en ook provinciaal. Wij werven eigenlijk niet meer personeel, behalve voor wat projecten, maar dat zijn tijdelijke zaken. Dat is onze politiek die we voeren, zoals we niet automatisch meer mensen vervangen. Ik blijf erbij, zolang er 308 en straks 300 gemeenten zijn in Vlaanderen zijn provincies nodig en nuttig. Als er morgen maar 60 gemeenten meer zouden zijn, dan zitten we in een totaal andere context en moet je ze onmiddellijk afschaffen, alleen nog een beroepsinstantie overhouden voor milieuberoepen, voor bouwberoepen, want je moet de mensen niet voor alles naar Brussel sturen. Ik zeg er altijd bij, de mensen zeggen trouwens: men moet naar Brussel en we gaan naar Gent. Dat illustreert hoe zij dat appreciëren.

Ik kom bij collega Franck. Rik, u bent in de regel een positief iemand. We weten dat. U zegt dat hier ook. Rompparlement, daar ga ik niet op ingaan, op die discussie. Dat is trouwens een historische discussie. U hebt ook de historische context gegeven van waaruit dat komt. Of een afslanking naar 36 in plaats van 72 ons een beter ruraal parlement zal maken, daar heb ik mijn twijfels over. Want de spreiding over de provincie wordt wel heel dunnetjes. 32 verspreid over 65 gemeenten, straks 60, grote en kleine. Het risico zit erin dat het democratisch draagvlak wel heel dun zal worden en dat we vooral mensen uit grotere steden en centra zullen krijgen die naar hier afgevaardigd worden, waardoor we soms weleens dreigen een andere invalshoek te krijgen en dan dat er minder aandacht zal zijn aan – en ik weet wel, landelijk gebied in Vlaanderen is een beperkt begrip. Wie de wereld wat bereisd heeft, weet dat het platteland in het buitenland er wel wat anders uitziet dan bij ons. Maar we zijn toch blij dat we aan de Europese definitie van platteland voldoen.

Het budget is in orde, ondanks de beperkingen. Het doet mij plezier dat u dat toegeeft. Iedereen geeft dat hier eigenlijk toe. Maar u zegt het ook expliciet. Dat zijn niet altijd gemakkelijke oefeningen. U zegt wel: ik zou met mijn overschot iets anders doen. Daarin verschillen we van mening. We hebben daar ook discussie over gehad binnen de deputatie. Ik ben niet te beroerd om dat toe te geven. Er zijn ook collega's in de deputatie die mij zeggen: maar Sander, u hebt daar wat geld over, geef ons daar wat van, dat we het laatste jaar nog een keer een tandje bij kunnen steken, nog een speciale actie, liefst in ons eigen kiesdistrict. Dan zeg ik: nee. Ik ben compleet onthecht en ik kan dat zeggen, want ik doe niet meer mee aan de verkiezingen. Dus dat is een argument te meer. Ik zeg: nee. We hebben gezegd dat we gestart zijn met 15,9 en dat we 15,9 gaan overhouden en we gaan daarnaast ervoor zorgen dat die grote belangrijke, niet de belangrijkste, we hebben nog belangrijkere investeringen hier gedaan in de provincie, maar die grote investering in de Leopoldskazerne, dat die afgefinancierd is. Dat men ons niet moet zeggen: u hebt u in een financieel avontuur gestort. Dat is niet het geval. Dat is de reden waarom we voorzichtig zijn.

U pleit voor duurzame mobiliteit. Wie niet? We doen daar inspanningen voor. Maar op het gebruik van personenwagens en vrachtwagens hebben wij niet veel invloed. Onrechtstreeks wel. Door onze actie van fietsostrades, waarvan we hopelijk de eerste volledig zullen afgewerkt krijgen volgend jaar. Door onze ondersteuning en subsidiëring van de gemeentelijke fietspaden, als ze maar op ons bovenlokaal fietsroutenetwerk liggen. Als het wat geprogrammeerd is. Het is niet zomaar elk fietspad dat we subsidiëren. Het moet wat geprogrammeerd zijn en aan de voorwaarden voldoen. We zetten daar al meerdere jaren met overtuiging op in.

Landbouw, er zijn wat accenten biolandbouw. Biolandbouw is een kleine sector, maar een boeiende sector met ook een groot verschil van bedrijven. Kleine en stilaan ook grotere. Als ik naar het buitenland kijk, zijn er heel grote. Het probleem is dat we continuïteit van afzet moeten creëren, maar daar komen we later nog op terug, misschien tijdens de besprekingen. Wij waren de eerste die het toegepast wetenschappelijk onderzoek voor bioteelten georganiseerd heeft in ons proefcentrum van Kruishoutem. We zetten daar gestaag verder op in. We doen daar inspanningen voor dat onderzoek. Want ook bioboeren, hoe klein die groep ook is, hebben recht op onderzoeksondersteuning. Dat doen we. Ze hebben zelfs meer recht daarop dan anderen, omdat het een kleine sector is waar we nog veel moeten leren door te experimenteren en door *trial and error*. Ik hoop dat Vlaanderen onze welzijnsinitiatieven overneemt. Boerderijen, leegstand van boerderijen, verkoop van boerderijen aan niet-boeren, niet-agrariërs is een groot probleem voor de landbouwsector. Het is een heel groot probleem voor de landbouwsector. Vandaar dat we met overtuiging ons ingeschreven hebben in een project Hergebruik oevers, dat nu start, vooral in het Meetjesland en in Zuid-Oost-Vlaanderen en waarvan we hopen een en ander te leren dat we ook zullen kunnen gebruiken in ons ruimtelijk beleid en in de vele oefeningen die we daar aan het doen zijn om de toekomst voor te bereiden. Het is een problematiek die we kennen en die mij vooral als gedeputeerde voor landbouw echt ter harte gaat. We hebben gebruikgemaakt ook van

plattelandsmiddelen om dat project Hergebruik oevers op poten te zetten. Ik hoop dat Vlaanderen onze dingen overneemt.

Funerair erfgoed, daar ken ik ook uw interessesfeer voor en oorlogserfgoed. Maar bunkers, moeten we die nu allemaal gaan kopen? Die staan daar. Die zijn bijna onverslijtbaar en onverwoestbaar, want er zit voldoende cement in. De Duitsers controleerden dat vrij goed en de Belgen ook, want er zijn er veel die door de Belgen gebouwd zijn indertijd. U woont in een streek, ik heb er daar een aantal bezocht. We hebben al wat initiatieven genomen rond wandelroutes. We hebben daar een van onze Thuis voor een beelden geplaatst aan een van de bunkers in Melle. Maar eigenlijk, als onroerend erfgoed zijn werk doet en zorgt voor een goede inventarisatie samen met de heemkundige kringen, dan zullen we al een de-factobescherming krijgen. Als er een aanvraag komt om ze te slopen. De tijd is voorbij dat men ze kon dynamiteren. Er worden bijna geen vergunningen meer afgegeven om bunkers te slopen. Dus dat is een hele wijziging tegenover vroeger.

Tot slot hebt u gewezen op provincies zelfbewust. Ik kan mij daar alleen maar bij aansluiten en u allen uitnodigen op het colloquium aanwezig te zijn. Over onze buitenpolitiek, daar verschillen we wat van mening. U zegt: legt u vooral toe op het opvangen van de Brexit. Wij werken naar Nederland toe meer in de culturele sfeer en we werken daar ook veel samen rond een aantal projecten ruimtelijke ordening. Bijvoorbeeld IABR, dat hier met ons samenwerkt. Dat is Nederlandse expertise die we binnenhalen. Maar het is niet dat dat u bedoelt. U zegt dat we wijselijk naar Rusland niet geweest zijn. Dat illustreert dat we toch nadenken over elk contact met Rusland. Als wij vaststellen dat er enige terughoudendheid is, ook bij ondernemers, om aan zo een missie deel te nemen, dan zeggen we: we stoppen daarmee. Wij gaan alleen in op echte concrete vragen en we werken faciliterend in overleg met FIT en soms ook nog altijd in overleg met Buitenlandse Zaken, alhoewel die voor handel eigenlijk geen bevoegdheid meer hebben, maar ze hebben wel nog een staatssecretaris voor buitenlandse handel die regelmatig ingezet wordt. Maar daar zal de collega nog de gelegenheid hebben om op in te gaan tijdens de besprekingen.

U zegt ook: u hebt uw budget niet gebruikt om een middenvinger op te steken naar Vlaanderen. We hebben aan Vlaanderen altijd ons gedacht gezegd. Op verschillende overlegvergaderingen heeft men mij buiten gekeken. Maar ik meende te moeten doen wat ik meende te moeten doen zolang we geen duidelijkheid hebben. Die duidelijkheid is er nu. De tijd van zeuren is voorbij. We roeien verder met de riemen die we hebben. We proberen dat op een positieve manier te doen en de bevoegdheden die we wel nog overhouden, zo goed mogelijk te gebruiken ten bate van die 1.500.000 Oost-Vlamingen, ten bate van onze ondernemers, ten bate van ons verenigingsleven zoals ik het daarnet gezegd heb en uitgaande van onze eigen missie en visie.

Daarmee kom ik bij collega Willems, fractieleider van een partij die ik wat beter ken. Mevrouw Willems, Annick, u hebt een positief verhaal gebracht. U hebt het ons ook gezegd van in het begin. Wij moeten de handen aan de ploeg slaan in een nieuwe constellatie. Dat was ook de boodschap die we namens de deputatie gebracht hebben. De tijd van zeuren is voorbij. Vanaf 1 april 2018 zitten we in een nieuwe situatie, tussen haakjes, we zien wel wat ze daar in juli 2019 mee gaan doen. We hebben op 14 oktober gemeente- en provincieraadsverkiezingen. Maar we hebben in juni, tenzij er nog iets anders zou gebeuren, maar normaal gezien in juni 2019 Vlaamse verkiezingen en in juli gaan we weten wat men gaat doen. Gaat men continueren, daar een nieuw kerntakendebat van maken, wat mij logisch lijkt? Het kerntakendebat moet je continu voeren met andere overheden. Goede afspraken maken, wie doet wat? Of gaat men gewoon zeggen: de beuk erin en gedaan ermee? Daar zullen sommigen van dromen.

U hebt een aantal voorbeelden gegeven uit welzijn en cultuur. U hebt er ook op gewezen dat de mondiale solidariteit gevrijwaard werd. Daar is bewust op ingezet door deze deputatie. We hebben daar geen twee minuten over gediscussieerd om de bedragen van vroeger te vrijwaren en dus geen rekening te houden met de afslanking wat dat betreft. U wijst op de kansen die er inderdaad zitten van onze visie, vanuit onze missie en vanuit onze drie merkpijlers. Wij willen dus bewust een solidaire provincie blijven daar waar het kan. Ik verwijs naar het voorbeeld wonen dat ik daarnet gegeven heb, waar we inzetten op innovatieve woonprojecten en vooral op SVK's. Ondertussen, die actie heeft succes. De blinde vlekken die er zo talrijk waren twee jaar geleden zijn ondertussen voor een stuk ingevuld. Dat ondersteunen we, dat faciliteren we, daar geven we ook een beetje toelage voor.

Rond cultuur, onze kennis en expertise onroerend erfgoed is inderdaad bewaard. Er was boter bij de vis. De 4,2 miljoen die men ons afgepakt heeft, geeft men ons jaarlijks terug. Het meest correcte had geweest dat men heel de berekening had aangepast. Maar dat heeft men gemakshalve niet gedaan. We krijgen alleen terug wat men ons dacht afgepakt te moeten hebben.

Bij ruimtelijke planning zetten we vooral in op participatie. Ik hoor u graag zeggen dat u dat belangrijk vindt om het draagvlak te verbreden. Dat is ook zo. Een participatietraject, we hadden vroeger ook participatietrajecten naar aanleiding van een openbaar onderzoek. Maar toen lag alles eigenlijk al vast en was het niet alleen psychologisch, maar ook technisch-juridisch administratief vrij moeilijk om aan planningsinitiatieven wijzigingen te gaan aanbrengen. Ondertussen kunnen we dat gemakkelijker. We

DEBATTEN

hebben de bestuurlijke lus die gecreëerd is juridisch, waardoor we kunnen ingrijpen en niet alles moeten herbeginnen. We hebben ondertussen een systeem opgezet en we zetten daar echt op in vanuit onze provincie, om van meet af aan, zowel met de lokale overheid waar we soms voor werken in planningsprocessen als met de burgers, met de buurt in overleg te gaan en samen met hen dat planningsproces vorm te geven en tot een resultaat te komen. We werken meer met de inductieve methode dan met de deductieve methode, om het eens in redenaarstaal te zeggen. Dat heeft ook resultaat. We zetten daar met de infomarkten die we organiseren op in, te meer in Moerbeke in een kleine lokaliteit waar ik een goede terugmelding over gekregen heb. Dan heb je ook de gelegenheid om aan de mensen te zeggen waarom iets niet kan, waarom iets wel kan, welke keuzes er zijn. Soms kan men kiezen uit een menu van mogelijkheden, maar telkens moet je daar de consequenties bij geven. Daar zetten we echt op in. Het doet ons plezier dat we ook vanuit de raad daar steun voor krijgen. Energie. U zult in de cijfers gezien hebben dat voor energie middelen vrijgemaakt worden. We hebben het Fonds Waasland. We hebben dat opgebouwd samen met de gemeenten via de intercommunale. Een aantal middelen daarvan wordt gebruikt voor energie. Wij krijgen geld terug, een *fee*, zoals men dat in het Nederengels noemt. Ik heb het al dikwijls gezegd: je moet wat Engels klappen of ze verstaan u niet meer. Wij krijgen een *fee* op onze groepsaankoop zonnepanelen. Wij krijgen een toelage voor onze groepsaankoop. Die steken we niet in onze zakken. Integendeel, we gebruiken die om initiatieven in de sector te nemen en in dezen vooral in energie en milieu. Dat gebeurt in onderling overleg tussen de diensten en de collega's.

Steunpunt Duurzaam Bouwen, een grote nieuwigheid die we nu introduceren en waardoor meer middelen voorzien zijn. We komen aan huis. U moet niet meer bij ons komen, wij komen bij u. We komen het u uitleggen *in situ*, aan uw eigen huis. Eerst met de camera, wat is allemaal rood? U hebt hier warmteverliezen. Wat kunt u daaraan doen? Wat zijn de mogelijkheden? Ter plekke. Met ook: welke alternatieven zijn er soms aanwezig? Dus we zetten daar bewust op in. We doen dat samen met de gemeenten. Ik geloof dat er 51 gemeenten zijn waar je het vandaag gratis kunt krijgen. Je moet daar geen frank voor betalen. Je moet alleen thuis zijn. We hebben liefst dat u thuis bent als we komen. Want de sleutel meegeven, ik weet niet of dat lukt. U moet thuis zijn. We komen aan huis in 51 gemeenten. In die 14 andere gemeenten zijn er verschillen, is het 68 frank, 68 euro, pardon, fluistert mijn collega mij in. 68 euro en u krijgt uw gratis advies. Dus als dat geen service is, dan versta ik het niet meer. Klimaatgezond hebben we gehad. U hebt het over de twee Oost-Vlaamse zeehavengebieden. We hebben een participatie in de haven hier unaniem goedgekeurd. Een goed jaar geleden, het is bijna twee jaar geleden, heb ik zelf eens een oefening gemaakt vanuit mijn bevoegdheid interbestuurlijke samenwerking: hoe kunnen we nu hetzelfde ongeveer doen voor de Waaslandhavens? Daar kunnen we niet participeren. Juridisch onmogelijk. De enige onrechtstreekse invalshoek die we daar hebben, is de intercommunale Waasland, maar daar moeten we tegen onze goesting uit tegen 31 december 2018. Maar: twee belangrijke dingen, want de tewerkstelling, rechtstreeks en onrechtstreeks, vanuit die twee havengebieden, is immens en de campagne Koning Fiets – mevrouw Willems, ik herinner mij begin van de jaren tachtig, toen we met CD&V, toen nog CVP Oost-Vlaanderen, het eerste fietspadenplan gemaakt hebben. Het was de tijd toen ik zelf nog veel fietste. We hebben al die ontwerpfietspaden toen ingefietst. Het is geleden van het begin van de jaren tachtig. Maar toen sprak niemand erover. Ik ben blij dat men dat initiatief hernomen heeft, waardoor men onrechtstreeks toch ook steun geeft aan ons eigen fietsbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen, dat inderdaad een stuk van de ruggengraat kan vormen van ruimtelijke ontwikkelingen. Een andere ruggengraat zijn de groenverbindingen die we moeten doen. De nieuwe woonvormen, daar heb ik het ook al over gehad. We plannen bijvoorbeeld samen met de stad Oudenaarde de ontwikkeling van een heel nieuw stadsdeel. Daar zijn expliciet middelen voor voorzien in ons budget vandaag. We hebben daar speciale kredieten voor voorzien. Een van de dingen die we daar willen doen, is juist nieuwe woonvormen planmatig opnemen. We hopen dat dat IABR-project dat we hebben, instituut voor architectuur van Rotterdam – het is niet Amsterdam, maar Rotterdam – dat we daar kunnen leren uit de Nederlandse voorbeelden. Opletten met de Nederlandse voorbeelden. De woonnood in Nederland is door zeer kleine huisjes en appartementjes opgelost na de oorlog. Vandaag gaat men iets ruimer, maar wel geconcentreerd. Geconcentreerde bundeling, zo noemt men dat daar, was een van de principes uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, maar is ondertussen wat afgezwakt. Wij nemen dat idee opnieuw op in de praktijk, waarbij we rekening moeten houden met wat u noemt de sociale cohesie en de bereikbaarheid. Bereikbaarheid is evident, maar sociale cohesie, als je klein gaat wonen, is een belangrijk aandachtspunt.

Het doet mij plezier dat u ingaat op ons plattelandsbeleid. Maar dat is niet moeilijk. U bent zelf lid van een van de plaatselijke groepen van Leader. Ik moet trouwens de collega's uit de provincieraad bedanken die daar vrijwillig engagement opnemen. U krijgt daar niets voor. In het beste geval een sandwich. Geen zitpenning. Maar men neemt daar initiatief en ook daar is communicatie en overleg en groeien vanaf de basis van de projecten, bottom-up zoals ze dat noemen, een belangrijk gegeven.

Leefbare landbouw, multifunctionele landbouw, daar heb ik daarnet al een en ander over gezegd. We leggen nu inderdaad een basis voor de volgende legislatuur. Er zijn voldoende middelen. We hebben goedopgeleide mensen, een gemotiveerde en loyale administratieve. Dat biedt ons de kans om van dat sterke merk dat Oost-Vlaanderen is, Oost-Vlaanderen 2.0 te maken. Dat was een van de termen waarmee we reeds voorbereidend werk geleverd hebben aan een nieuwe organisatiestructuur. Collega Bruggeman zal misschien de gelegenheid hebben om daar iets over te zeggen. Maar we hebben uiteindelijk geopteerd om minimaal in te grijpen in de bestaande organisatiestructuur, maar reeds voorbereidend werk te doen met het oog op de volgende legislatuur waarbij men de keuzes kan maken voor de komende zes jaar.

Ik denk dat ik hiermee een poging gedaan heb om in te gaan op een aantal interessante ideeën die u naar voren gebracht hebt. Uiteraard is het ook zo, maar iedereen heeft dat praktisch gezegd, dat wij ook onze personeelsleden bedanken voor hun inzet en engagement en de manier waarop men hier communiceert.

Dat brengt mij bij mevrouw De Jonge van Open Vld. Dat is het nadeel bij de laatste, dat ik nu zal moeten beginnen herhalen wat ik al herhaald heb. Niet meer wat ik gezegd heb, maar wat ik herhaald heb. Ik hoop dat ik u niet te lang verveel.

Provincies, zegt u, hebben hun definitieve bestaansrecht verworven. Ik hoor het vooral graag zeggen vanuit uw fractie. Ik hoop dat u sterk genoeg zult zijn om die boodschap ook in Brussel te laten horen. U kijkt met open vizier naar die provincies. Dat is ook de juiste keuze denk ik die u maakt. Open en onbevangen kijken naar wat we doen, is dat goed, is dat slecht, moet dat bijgestuurd worden? Wij doen een poging om dingen te doen die anderen niet doen, niet willen doen of niet kunnen doen. Wij spelen in op een aantal niches. Een aantal bevoegdheden zijn weg. Het spijt ons. U dankt ook het personeel. We hebben trouwens een officieel dankmoment voorzien binnenkort voor degenen die vertrekken. Een aantal hebben ervoor geopteerd om te blijven. Daar waar het mogelijk was, hebben we dat gedaan. Want ze wilden allemaal blijven. Daar zal straks ook nog op geantwoord worden. Maar als we ze allemaal hielden, dan waren we ons geld kwijt en hielden we het personeel en zo marcheert dat ook niet.

U bent positief voor de toekomst. We krijgen nieuwe kansen en opportuniteiten. Dat was ook het uitgangspunt bij het opmaken van dit budget en dit bijgesteld meerjarenplan. U legt de klemtoon ook op mobiliteit, klimaat, demografie. Demografie is een belangrijke uitdaging. Evidenterwijze, we verwachten de komende 30 jaar nog een toename van 125.000 inwoners in Oost-Vlaanderen. Sinds de lente van dit jaar zijn we met 1,5 miljoen. Ik geloof dat we met 1,25 miljoen waren toen ik in de provincieraad kwam in 1981. Daar zijn er al 250.000 bij. Er komen er nu nog 125.000 bij. Dat heeft ongetwijfeld invloed op wonen, op mobiliteit, op inplanting van nieuwe woonwijken, noem maar op. Maar ons budget speelt daar inderdaad op in. In onze doelstellingennota houden we rekening met de klimaatverandering. Onder meer duurzaam bouwen, maar dat voorbeeld heb ik al gegeven. Integraal waterbeleid is ook zoiets. Meer bouwen, meer verharding, meer problemen rond water. Maar we zijn eigenlijk fier, en ik denk dat de collega best eens een oplijsting zou maken: wat hebben we nu aan waterbuffers en -bekkens aangelegd de voorbije 10 jaar? In welke gemeenten hebben we daar niet alleen een hydrografische studie voor gemaakt – want veel gemeenten hadden dat niet, wij doen dat – en waar hebben we nu effectief gezorgd dat dat waterprobleem – ik zeg niet weg is, maar minstens beheersbaar geworden is?

Onze fietsnelwegen, daar gaat u ook op in, en landbouw. Het doet mij altijd plezier als de term landbouw wordt gebruikt. Wij zijn voor een duurzame landbouw. U hebt het over ons aankoopbeleid. Domeinen die aantrekkelijk moeten blijven en zijn. Ik verwijs nog eens naar de studie die morgen voor de eerste keer besproken wordt op de deputatie. En geïntegreerde aanpak, ik geloof dat we in 1991 in een eerste beleidsnota het woord 'geïntegreerde aanpak' geschreven hebben. Ik hield daar de pen van. Maar we moesten meer kijken vanuit diverse invalshoeken. Niet alleen kijken, maar ook samenwerken om iets te realiseren. Toerisme, recreatie, economie, het is evident dat we dat doen. We moeten daar nog meer op inzetten en we kunnen dat ook, want ze zitten binnen één beleidsdirectie. Dat is een groot voordeel. We zitten in één beleidsdirectie toerisme, recreatie, economie.

Onderwijs, niet alleen betaalbaar en kwalitatief goed onderwijs en zorgzaam onderwijs, maar we hebben ook een luik flankerend onderwijs, meer dan 0,5 miljoen, waarmee we ons naar alle netten hebben gericht en dat heel veel succes kent. Is dat veel, is dat weinig? Het is 20 miljoen Belgische frank als ik dat zo mag uitdrukken. Voor een school is 5000 euro subsidie om een keer een experiment te doen, om iets speciaals te doen, heel veel geld dat ze anders niet uit de middelen halen, uit hun werkingskosten. Wel, wij zorgen daarvoor, tot grote tevredenheid van de diverse netten. Transparant, flexibel, geïntegreerd. Het kan allicht beter, maar we willen er bewust op inzetten en hebben er veel aandacht voor, ook in onze organisatiestructuur.

U gaat nog even in op het digitale werken. De soort die zich best aanpast, overleeft. Dat is inderdaad zo. Je moet niet de sterkste zijn. Je moet de soepelste zijn en u best aanpassen. Ook daar leveren we in deze provincie inspanningen voor.

DEBATTEN

Dan kom ik bij mevrouw Dhondt. Freija, sp.a is in deze debatten elk jaar de laatste, ook als ik naar vorige jaren ga kijken hoe dat hier aan bod komt. Je hebt een nadeel dat je de laatste bent. Ik kan daar niets aan doen. De fracties zijn inderdaad veranderd, maar de provincie is in de loop van de voorbije vijf jaar in deze legislatuur inderdaad ook gewijzigd. Niet alleen omdat we verplicht waren de voorbije jaren onszelf continu in vraag te stellen. Maar met heel dat debat over de afslanking van de provincie. Van zodra dat debat gelanceerd werd, en dat was sinds juli 2015, zijn we verplicht geweest om onszelf te beginnen in vraag stellen. Wat moeten we nu prioritair bekijken? Wat kunnen we laten gaan zonder veel problemen? Dus we hebben dat gedaan, denk ik. Naar communicatie is van in het begin gezegd dat we naar een bredere communicatie wilden gaan. Het beste bewijs is niet alleen onze nieuwe infrastructuur, maar is ook het feit dat we livestreaming hebben. Je kunt ons niet alleen vandaag zien, maar je kunt ook permanent terugspoelen. Er zijn ondertussen trefwoorden bij. Dus je kunt al wat we hier zeggen, illustreren en perfect aantonen of het waar is of niet waar is. Dat is een belangrijk gegeven. Ik moet daar soms nog rekening mee houden. Zeggen: Pas op, Vercamer, ze nemen het op wat je zegt. Het blijft bewaard voor de toekomst.

U heeft een dikke pluim, maar de anderen hebben dat ook gedaan, terecht, voor de inzet van ons personeel. Er blijven interessante bevoegdheden over. Ik heb u dat ook gezegd. Onze kernfunctie blijft. We nemen onze rol op als regisseur van ons grondgebied en ook van het ruimtelijk landschap dat daarachter zit. Wij blijven de belangen verdedigen van 1,5 miljoen Oost-Vlamingen. We willen daar goede beslissingen voor nemen die aan zoveel mogelijk individuelen ten goede komen, maar ook aan kleine en grote bedrijven. Klimaatgezondheid is cruciaal. Wij willen een enthousiaste, wat ik noem, aanjager zijn naar velerlei projecten die rond klimaat in onze provincie starten en bezig zijn. Onze regiomarketing moet dat nog meer dan vroeger tot uiting brengen. Wij moeten onszelf daar ook van overtuigen, dat wij de juiste personen zijn om daar aanjager van te zijn.

U was positief, een aantal kritische bedenkingen. Terecht. Wonen en klimaat zijn bijzondere aandachtspunten voor u. Maar ik denk dat we niet beschaamd moeten zijn. Alles kan beter, geen probleem. Zelfs binnen de bestaande budgetten kunnen we onze accenten misschien nog wat verfijnen. Maar we wachten wat dat betreft op concrete suggesties ook. We zijn gaande bereid te luisteren naar suggesties. We zeggen daarom niet direct 'ja'. We moeten dingen ook eens laten bezinken. Het klimaatplan moeten we goed opvolgen, klimaatbewustzijn verhogen, energiezuinig zijn, ook in sociale woningen. Ik zou zelfs zeggen: vooral in sociale woningen in oudere sociale woonwijken, waar toch grote inspanningen rond gebeuren. Want als je daar naar het e-peil kijkt van sommige van die woningen, waarvan sommige woonwijken nog doorlopende zolders hebben die niet afgescheiden zijn, zonder isolatie, er is inderdaad nog werk aan de winkel en nog ruimte om een en ander te realiseren. Dat kost ook geld inderdaad, dat weten we.

Onderwijs. Hetzelfde wat ik daarnet gezegd heb. Eigenheid van ons onderwijs blijven beklemtonen. Kwaliteit van onderwijs tegen een redelijke kostprijs. Maar wat dat betreft zijn we denk ik bij de voorbeeldigste leerlingen van de klas om de kostprijs van ons onderwijs – wat soms duur onderwijs is, technisch onderwijs is niet altijd goedkoop – echt proberen bewust in de hand te houden en daarnaast het flankerend onderwijsbeleid waar we heel fier op zijn en dat een innovatie is van deze legislatuur. Het was het eerste jaar van deze legislatuur dat we daar op ingezet hebben, vandaag meer dan 500.000 euro. Het fietsbeleid, mondiale solidariteit, Oost-Vlaanderen financieel gezond, ik hoor het u graag zeggen. We zijn inderdaad zuinig. Maar zuinig is niet hetzelfde als gierig. Trouwens, een van de basisprincipes die aan de werking van de openbare dienst ligt, zo hebben ze mij dat geleerd indertijd, is het zuinigheidsprincipe. Dat is een principe dat ik blijf prediken en ik doe dat met veel overtuiging. We hebben ook drie budgetwijzigingen. Dat heb ik daarnet ook al gezegd. Indien er zich nog onverwachts iets aandient of als er een meevaller is, dan kunnen we samen kijken hoe we dat gaan inzetten. Wij moeten verder, wat mij betreft op een sobere manier, samen kleur en vorm geven aan ons provinciaal beleid. We hebben daartoe een duidelijke visie ontwikkeld. Die visie is nog altijd de leidraad voor ons beleid, namelijk als toekomstgerichte organisatie willen we nauwer samenwerken met andere partners, werken aan een innovatief, creatief en duurzaam Oost-Vlaanderen. Voor de deputatie zijn de eerste partners om daar aan samen te werken u, onze provincieraad. Bedankt voor uw aandacht.

[applaus]

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer eerste gedeputeerde. De heer Moens wenst tussen te komen en de heer Herman. Mijnheer Moens, u heeft het woord.

De heer Moens

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga het iets korter houden. Ik ga alleen reageren op hetgeen ik wil reageren. Ik denk dat de eerste gedeputeerde dat ook doet, alleen is er veel meer waar hij graag op reageert. Ik stel vast, we verschillen van mening, dat is effectief waar. Behalve op het feit dat de kerstman geen heilige is, daarover zijn we het eens. Wat het integraal recreatieplan betreft, zijn we in blijde verwachting. Ik ben blij dat dat aangepakt wordt. Ik hoop, en dan kijk ik naar gedeputeerde Hertog, dat dat ook naarmate dat evolueert in de commissies kan toegelicht worden. Niet dat ik zelf daar zo een groot kenner van ben, maar het debat indachtig zitten er in onze fractie wel een paar mensen met expertise en kennis daarrond.

De eerste gedeputeerde zegt: wij streven continuïteit na in ons beleid. Dat is effectief geen probleem, alleen is de situatie ten opzichte van het begin van de legislatuur natuurlijk wel veranderd. De krijtlijnen zijn veranderd. Er is inderdaad een kerntakendebat gevoerd toen. We betreuren een beetje dat dat nu ook niet gebeurt, dat die zoektocht naar de provincie 2.0 zoals ik het heb genoemd, maar ook collega Willems, dat die er eigenlijk nog niet is.

De anti-supplementaire – neen, dat is de een stuk lesvoorbereiding, dat is iets anders.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Moens.

De heer Moens

Ja. Dan een beetje kort door de bocht, maar goed, ik begrijp dat we de Leopoldskazerne gaan gebruiken voor recepties, voor klimpartijen en dergelijke meer. Als we over kerntaken spreken, dan vind ik eigenlijk niet dat de provincie als een projectontwikkelaar moet optreden, maar goed, u bent er gerust in: alles blijft binnen de perken, het budget volstaat. Ik zou bijna zeggen: ik stel voor dat we elkaar dan eens over tien jaar spreken of dat effectief zo is.

Een van mijn voorgangers in het Vlaams parlement, dat is precies alsof we hier al ik weet niet hoe lang zitten – nu, het standpunt van mijn partij is, denk ik, klaar en duidelijk. Op termijn zien we effectief geen plaats meer voor die provincies. Maar u hebt daar gelijk, dat zal samenhangen met een fusie van gemeenten. Dat is onvermijdelijk. Die twee zijn aan elkaar gekoppeld. Zolang ze er zijn, denk ik dat we die provincies wel goed moeten blijven besturen. Ik denk dat we dat standpunt ook delen met Open Vld en Groen, alhoewel dat ik een beetje verbaasd ben, collega Franck, en nu spring ik even naar daar, u te horen uiten als een bijzonder groot voorstander van provincies met een enorme angst voor het Vlaamse niveau. Nu ga ik weer eens kort door de bocht. Nog liever koopt u wat bunkers op dan riskeren dat er een overschot zou zijn. Ik was daar wat verbaasd over. Tenzij natuurlijk dat u al denkt na de periode na 14 oktober 2018. Die was te stout, die trek ik terug.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Moens.

De heer Moens

Dat was te stout. Voor de rest moet ik heel eerlijk zeggen, ik vond de tussenkomsten van de meerderheidspartijen, de toespraken, bijzonder verfrissend. Ik was daar werkelijk van onder de indruk. Iedereen kijkt vooruit. Het is al gezegd: het is gedaan met zagen en klagen. We staan voor een nieuwe uitdaging. Ik vond dat uitermate verfrissend. Ik vond dat bijzonder positief en ik hoop dat dat effectief, niet alleen in woorden, maar ook in daden zo beleden gaat worden. Meer ga ik niet zeggen, mevrouw de voorzitter.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Moens, maar u mag meer zeggen. Ik heb gezegd: er zal hier ruimte zijn en er zal hier tijd

DEBATTEN

zijn voor iedereen. Dus zonder onderscheid.

De heer Moens

Ik zal het op dit moment even afronden.

Mevrouw de voorzitter

Voilà, prima.

Mijnheer Herman, u heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, om een andere Churchill te citeren: *the duty of the opposition is to oppose*. Dat is dan ook wat wij uiteraard doen. Daar mag een keer beleefd shockeren bij zijn, vind ik. Dat hoort erbij. Maar in alle eerlijkheid: ik kan niet anders zeggen dan dat de verschillende toespraken, dat wij die toch allemaal al eens gehoord hebben, dat die toch een déjà-vu-gevoel opwekken. Dus ontbreekt het in feite in het budget aan nieuwe inspiratie.

Gedeputeerde Vercamer, ik heb wel degelijk toegegeven dat er een positief resultaat op kasbasis is. Maar ik heb erbij gesteld dat dit enkel positief is door de reserves van vorige jaren aan te spreken. Ik heb wel aangeklaagd dat het voor het tweede jaar op rij is dat dit bestuur ons een budget met een negatieve autofinancieringsmarge voorlegt en dat we dus boven onze stand leven. Voorts doet u misschien inderdaad veel inspanningen om ons onderwijs vrij Nederlands te houden, laat het ons maar zeggen.

Maar de cijfers geven u helaas ongelijk of spreken u tegen of stellen op zijn minst dat onze inspanningen vandaag niet genoeg zijn. Voorts heb ik ook niet gezegd dat het project Kerk in het midden een slecht project is, maar ik heb wel degelijk gezegd dat ik liever de moskeeën herbestemd zou zien. Dat is iets anders dan zeggen dat het ene project slecht zou zijn. Voorts blijven wij tegen geldverspilling. Het is duidelijk dat het de bedoeling van de overheid is om het provinciale niveau te laten uitdoven en dus is de aankoop van de Leopoldskazerne volgens ons pure geldverspilling.

Nu, gedeputeerde Vercamer, we kunnen er uren en dagen over discussiëren, we zullen dit budget beiden altijd door een andere bril blijven bekijken. U door een roze en ik door een realistische.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Herman. Zijn er nog tussenkomsten gevraagd? Neen? Bij dezen heeft ieder naar vermogen en naar tijd kunnen tussenkomen. Er werd correct geantwoord. Iedereen is tevreden. Dan denk ik dat ik nu onmiddellijk mag overgaan naar de beleidstussenkomsten bevoegdheden derde commissie. Waarom ga ik onmiddellijk over? Ik heb graag dat op alle vragen die werden gesteld, wij de kans krijgen om hierop een antwoord te krijgen. Maar niet enkel een antwoord. Indien er mensen geroepen zijn om tijdens onze vier dagen, drie dagen nog een debat te voeren, zullen zij die kans krijgen. Vandaar dat ik probeer de bevoegdheden Derde Commissie toch vandaag al te behandelen. Dan kijk ik onmiddellijk naar financiën en de vraag van mevrouw Dooms, leninglast/borgstelling Euro-Kartoenale. U heeft het woord.

Mevrouw Dooms

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Over een dikke maand verliest de provincie de bevoegdheden cultuur en sociale zaken. Dat is niet enkel een verlies voor de provincie als instelling en voor ons personeel, maar ook voor de culturele en sociale verenigingen. We spreken van een overheveling van bevoegdheden, maar we gaan wel onderhandelen over concrete dossiers. In een onderhandeling, dat is geven en nemen, en wij stellen het beter zo sterk mogelijk. In dit geval kan de provincie, gezien de wettelijke beperkingen, niet zo heel sterk staan. Nu, voor de Euro-Kartoenale in Kruishoutem, waar wij nog een openstaande schuld hebben van ongeveer 158.000 euro en voor het Muziek LOD en Les Ballets C de la B, waar wij ongeveer een 73.000 euro per jaar aan infrastructuursubsidie geven aan de vzw HNL. Heeft Oost-Vlaanderen al garanties gekregen van de Vlaamse overheid voor 2018? Voor de borgstelling

aan Wagenschot, waar er nog steeds een openstaande schuld is van ongeveer 52.500 euro zijn we nog steeds aan het onderhandelen met de Vlaamse overheid. De vraag is: wat gaat er gebeuren na 2018? Vlaanderen bespaart op zich heel graag op cultuur en sociale zaken. We zien de laatste jaren ook een tendens dat men het sociaal en cultureel netwerk in de gemeenten probeert te ondermijnen, zodat gemeenten gedwongen worden tot fusie. Het zou heel jammer zijn dat de Oost-Vlaamse inspanningen van jaren voor de Euro-Kartoenale, voor het Muziek LOD, Les Ballets C de la B en Wagenschot in het niets verdwijnen. Met dit budget dat nu voorhanden ligt, hebben wij niets in handen. Maar met een kleine wijziging van het budget kunnen wij nog wel ingrijpen. De provincie Oost-Vlaanderen heeft budgetoverschot. Wij dachten om deze mooie Oost-Vlaamse verenigingen toch een mooi afscheidscadeau te geven en gewoon het geld te voorzien dat zij nog nodig hebben om hun gebouw af te betalen. Zij zijn blij. Wij hebben toch een beetje over. Dat gaat geen miljoenen zijn. Ik denk dat er heel veel mensen daarmee blij gaan zijn. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Dooms, dan geef ik onmiddellijk het woord aan de heer eerste gedeputeerde. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, de vraag is eigenlijk bij de technische vragen ook al even aan bod gekomen, om het wat te situeren. Ik ga de cijfers niet meer herhalen die erachter zitten. Dat bespaart ons vandaag tijd. Iedereen kan het nalezen bij de technische bespreking. Wagenschot is een apart verhaal. Daar gaan wij ijveren voor een oplossing die zekerheid biedt aan de vzw, zonder dat er bijkomende lasten zijn voor het provinciebestuur. Omdat we in bespreking zijn met Wagenschot over de overname van Heynsdaele. Dat is al in de commissie toegelicht. Ik denk dat er zelfs al een principebeslissing getroffen is. Dus dat wordt mee opgenomen in de besprekingen. Voor de Euro-Kartoenale en Les Ballets C de la B, maar het is eigenlijk niet Les Ballets C de la B, maar het is een investeringsmaatschappij of een immobielvehikel zoals ik dat moet noemen. Daar zouden we dubbel betalen indien we zouden doen wat u zegt. Indien dat geld niet verevend zou geweest zijn met Vlaanderen, dan zou ik misschien in uw redenering kunnen meegaan. Ik zou het eens goed moeten berekenen welke winst ik mij daar mee kan doen. Maar in dit geval is in het kader van de afslanking alles verevend met Vlaanderen. Zij nemen de engagementen over. Want de middelen die daartoe moesten voorzien worden, die zijn ons reeds afgenomen in de verevening. Dan zouden we twee keer betalen. Het is afgehouden via de operatie onroerende voorheffing van de provincie. Als we dat nog eens betalen, dan betalen we twee keer. Dat kan de bedoeling niet zijn, want dan zou Vlaanderen er alleen rijker van worden en zelfs niet meer C de la B of de Euro-Kartoenale.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Dooms, u wenst nog tussen te komen?

Mevrouw Dooms

En de Euro-Kartoenale in Kruishoutem, dat is hetzelfde geval?

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik heb op het einde gezegd: C de la B en de Euro-Kartoenale.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Wenst iemand nog daarover tussen te komen? Neen? Mevrouw Dooms, goed? Dan ga ik over naar patrimonium en dan kijk ik naar de heer Herman, duurzame energie en de

DEBATTEN

bescherming van de lokale economie. U heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, de provincie zet in op investeringen in duurzame energie bij het eigen patrimonium. Zo worden er onder meer zonnepanelen op provinciale schoolgebouwen voorzien. Door de dumping van goedkope zonnepanelen uit lageloonlanden, zoals China, waar bedrijven veel minder met milieunormering en sociale lasten geconfronteerd worden, komen Europese producenten in problemen, wat ook gevolgen kan hebben voor de werkgelegenheid en de rendabiliteit van Vlaamse toeleveringsbedrijven. Vandaar mijn vraag. Is het een beleidsoptie om onze eigen markt al dan niet te beschermen en indien ja, op welke manier wil het bestuur hierop inspelen?

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer Herman. Ik geef het woord aan mevrouw gedeputeerde.
U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik dacht dat de vraag die doorgespeeld was nog iets uitgebreider was, ook naar ons project dat we doen met de globale aankoop van zonnepanelen. Vandaar dat collega Hertog ook nog een stuk hierop zal antwoorden.
Vanuit patrimonium plaatsten we intussen al 2,1 MW piek op daken van provinciale gebouwen en er komen er nog bij, bij de geplande en lopende bouwprojecten. Dus er gaan er steeds nog bijkomen. Nu, in de praktijk – en ik leg de nadruk op: in de praktijk – wordt er vaak gewerkt met lokale aannemers. Maar in onze selectiecriteria, bij zowel Europese als Belgische aanbestedingsdossiers mogen we niemand ontzeggen tot deze overheidsopdrachten op grond van nationaliteit of afkomst. Dat kan niet. Iedere inschrijver moet op gelijke voet behandeld worden. Met andere woorden: we mogen niet discrimineren of anders gezegd: voorkeuren geven. Dat mogen we niet doen. In de criteria is de oorsprong van de materialen ook nooit opgenomen. Maar uiteraard moet het geleverde materiaal aan alle regelgeving, wetgeving en kwaliteitsvereisten voldoen die nodig zijn voor de toegang tot de Europese markt. Nu, ik heb aangegeven: we mogen daar geen voorkeur in voorzien. Maar wat we wel bijvoorbeeld doen, is opnemen in onze criteria, eisen zoals: minstens één persoon op de werf moet Nederlands spreken en schrijven. Dat staat wel in onze criteria, maar dat kan dan even goed dat een Waals bedrijf insteekt en als zij kunnen aantonen dat zij een medewerker hebben die goed Nederlands spreekt en schrijft, dan is dat op zich geen enkel probleem. We kunnen alleen zo een aantal elementen in de eisen steken. Maar zeggen van: alleen lokale leveranciers mogen insteken, dat kan niet volgens de regelgeving. Misschien nog een stukje over de inhoudelijke eisen, ik denk dat dat verder aan bod gaat komen bij het antwoord dat collega Hertog geeft.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het is inderdaad, enerzijds hebben we de zonnepanelen op onze eigen daken, maar we doen ook de groepsaankoop. We willen er natuurlijk voor zorgen dat samen met onze dienstverlener iChoosr in dit geval, er bij de mensen thuis duurzame en correct gefabriceerde zonnepanelen op het dak liggen. Wij stellen een aantal voorwaarden bij die groepsaankoop, zowel naar de fabrikant van de zonnepanelen, de leverancier als de installateur die aan een aantal eisen moeten voldoen. Wat betreft de fabrikant, om de kwaliteit en de duurzaamheid van de zonnepanelen te garanderen, kunnen de winnende leveranciers van de groepsaankoop enkel Tier I-zonnepanelen aanbieden. Dat houdt in: het Tier I-label wordt enkel uitgereikt aan de meest kwalitatieve producenten

van zonnepanelen wereldwijd en garandeert dus een zeer duurzaam product op het vlak van productie, maar ook bijvoorbeeld op het vlak van milieu en arbeidsverhoudingen.

Op het vlak van productie in eigen land kan ons bestuur weinig invloed uitoefenen op de markt, aangezien deze in eigen land eigenlijk niet bestaat. Er zijn geen echte producenten. Er wordt natuurlijk wel binnen het kader van die groepsaankoop aandacht besteed aan het betrekken van regionale, zeg maar Vlaamse leveranciers en installateurs. Wij contacteren zelf leveranciers bij aanvang van de groepsaankoop. Dat doen we ook met de installateurs trouwens. De twee veilingen die reeds in het kader van de groepsaankoop hebben plaatsgevonden, kunnen daarvan getuigen. In 2016 wonnen de leveranciers IZEN uit Lille – niet Lille, maar Lille bij Antwerpen –, KTI-WTI uit Zandhoven en Gutami Solar Projects uit Beringen, dus drie Vlaamse bedrijven. In 2017 wonnen dezelfde leveranciers, maar werd ook VANNEC uit Oostkamp aan dit lijstje toegevoegd. In die leveranciersovereenkomst staat ook uitdrukkelijk om regionale installateurs te betrekken bij de uitvoering van dit project. Dit ter bevordering ook van de regionale werkgelegenheid. Als bindende voorwaarde stelt ik bijvoorbeeld in de overeenkomst dat alle medewerkers van de leveranciers en/of onderaannemers met klantencontact, dus die in contact komen met de klanten, Nederlandstalig zijn. Daarnaast moet in de installatieteams op zich, die dus bij de mensen thuis komen, minstens een persoon aanwezig zijn die Nederlandstalig is. Om maar te zeggen dat er telkens toch op wordt gelet dat er een lokale binding moet zijn. Leveranciers moeten ook een document ondertekenen, een verklaring rechtmatige import van pv-modules en omvormers, waarin ze verklaren dat ze zich aan de internationale wet- en regelgeving houden met betrekking tot het importeren van goederen, zijnde pv-modules en omvormers. Dus ik denk dat wij zowel naar de producenten als de leveranciers als de installateurs heel wat voorwaarden opleggen, zodanig dat wij er zeker van zijn dat het vaak ook – want die installateur, dat kan één bedrijf zijn uit Beringen, maar zo vaak dat men toch samenwerkt met bijvoorbeeld lokale elektriciens en dergelijke, om ze effectief te installeren bij de mensen thuis.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, gedeputeerden.
Mijnheer Herman.

De heer Herman

Nog een kleine vraag eigenlijk. Kan er in het lastenboek ook voorzien worden, bijvoorbeeld een regel toegevoegd worden, dat er enkel zonnepanelen gebruikt mogen worden uit landen waar bepaalde minimum-milieunormeringen gelden? Dus dat zij toch op een milieuvriendelijke manier geproduceerd worden, want anders heeft het natuurlijk geen zin.

Mevrouw de voorzitter

Ik geef het woord aan de heer gedeputeerde.
Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dat zijn die standaarden. De Tier I-classificatie houdt de hoogste standaarden in voor productie. Dat gaat rond milieu, rond arbeidsverhoudingen, rond kwaliteitseisen, duurzaamheidseisen. Dus dat zit in die standaarden. Enkel firma's die aan die standaard beantwoorden, kunnen deelnemen aan onze groepsaankoop.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dat is ook zo voor ons eigen patrimonium.

Mevrouw de voorzitter

DEBATTEN

Goed, mijnheer Herman, ik denk dat dat voldoende is.
Ik zie de heer Franck.

De heer Franck

Ik speel niet graag députés tegen elkaar uit, maar ik word ergens een soort tweespalt gewaar. Enerzijds zegt de ene gedeputeerde: wij leggen wel degelijk op dat het bij die groepsaankopen over duurzaam geproduceerde zonnepanelen gaat. U zegt: wij kunnen dat niet opleggen. Ik denk dat bestekken waarschijnlijk door de diensten opgemaakt worden. Zit daar ergens een tweespraak in?

Mevrouw de voorzitter

Ik zal de gedeputeerde laten antwoorden, mijnheer Franck.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Misschien nog eens voor alle duidelijkheid, ik heb gezegd: voorkeuren naar lokale leveranciers, dat kan niet. Maar de eisen zijn dezelfde en de collega ging in op de eisen. Dus de eisen die collega Hertog heeft opgesomd, zijn eigenlijk als die we hanteren bij eigen bestekken die we opmaken. Dus de eisen zijn dezelfde. Wat ik gezegd heb, ging over de vraag van de collega naar: kun je er in schrijven dat alleen voor plaatselijke handelaars mogen insteken? Daar ging het onderscheid over.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw gedeputeerde. Inderdaad, daar was duidelijkheid over, ook omdat mevrouw gedeputeerde onmiddellijk teken deed dat de heer gedeputeerde Hertog zou aanvullen. Goed, dan ga ik over naar de vraag van de heer Bauwens, onderhoud van ons provinciehuis. U heeft het woord.

De heer Bauwens

Dank u wel, voorzitter. Wat heeft de deputatie in 2018 beleidsmatig voorzien in verband met het onderhoud van het huidige provinciehuis? Worden er nog onderhoudswerken voorzien in 2018? Zo ja, welke? In het voorliggende budget heb ik dat niet kunnen terugvinden.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Bauwens, ik dank u.
Mevrouw gedeputeerde, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Het klopt dat u dat niet apart kunt terugvinden. Er zijn afzonderlijke kredieten voorzien voor de onderhoudswerken voor het provinciehuis in 2018. Maar deze kredieten zitten in een globale budgetsleutel. Naast het budget voor onderhoud en keuringscontracten, want hier in dit huis zitten ook keuringscontracten, zit eveneens ook het budget voor klein en/of dringende herstellingsonderhoud van het provinciehuis. Leopoldskazerne, PAC Het Zuid, het archief en de streekhuizen. Dus er is een globale budgetsleutel voorzien van 843.817 euro. Het is vanuit die budgetsleutel – dat wordt niet apart per gebouw opgeschreven, maar dat zit allemaal samen, de keuringscontracten die er zijn, onderhoudskosten die voorzien zijn. Maar wat in ieder geval al voor 2018 is gepland, er gaat binnenkort een dossier voorgelegd worden aan de deputatie voor de compartimentering van de stookplaats in functie van een betere circulatie. Dat is nog in behandeling, dus dat is nog niet klaar. Vandaar dat dat nog gaat

komen. Maar bijvoorbeeld lopende onderhoudscontracten, daarvoor is er een raming ongeveer van 17.000 euro. Dat is zeker voorzien. Maar het zit in de globale sleutel en daardoor kun je het niet apart terugvinden. Dat is de reden, maar uiteraard is er budget voorzien voor onderhoudswerken van dit gebouw.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Het is vanuit mijn bekommernis als je hier in het gebouw rondloopt vind je meer plakaten 'defect' tegenwoordig. Bijvoorbeeld op de tweede verdieping, 50% van de toiletten is defect. Het zijn er maar twee, ik weet het, maar 50% klinkt beter. Dat is allang zo. Het licht blijft niet meer branden. Als ik bij ons in het fractielokaal kijk, de een op de andere dag komt het plafond naar beneden. Schilderwerk langs de buitenkant aan de façade is zeker geen visitekaartje voor ons gebouw. Ik begrijp wel dat dat niet eeuwig zal duren. Maar ik denk dat wij toch aan enige herstelling toe zijn als we hier rondkijken.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Bauwens.
Mevrouw gedeputeerde.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik zal er misschien nog aan toevoegen, ik heb net gezegd: er is wel degelijk budget voorzien voor onderhoudswerken, maar het gebouw is ook nog niet volledig van ons. De federale overheid is hier ook nog voor een stuk eigenaar van dit gebouw.

Mevrouw de voorzitter

Goed, wenst iemand nog tussen te komen? Neen? Dan ga ik het woord geven aan de heer De Vis, de Leopoldskazerne als innovatief woonproject.
Mijnheer De Vis over de Leopoldskazerne.

De heer De Vis

Dank u wel, mevrouw. Het is al een keer aan bod gekomen, maar goed, het zal op een andere manier zijn dat ik het debat wil beïnvloeden en richting geven. Volgens een educatieve planning is de beoordeling van de eindoffertes en de gunning voorzien voor februari 2018 en het afsluiten van de contracten voor maart 2018. De omgevingsvergunning zal volgens de planning ingediend worden binnen drie maanden na het afsluiten van de contracten. Men verwacht eind 2018 of begin 2019 te kunnen starten met de bouwwerken. De voorlopige oplevering is voorzien voor 2021. De indicatieve timing is ondertussen al twee jaar opgeschoven. De start van de bouwwerken was immers voorzien voor september 2018 en het einde van de bouwwerken voor eind 2019, maar dit is ondertussen achterhaald. In het jaar van de verkiezingen nog het grootste bouwwerk in de bestaansgeschiedenis van de provincie in gang zetten en zodoende eigenlijk de volgende legislatuur dwingen dit project verder te zetten, lijkt ons bestuurskundig niet fris. Het wordt nog meer onbegrijpelijk omdat wij nu zeker weten dat de volgende legislatuur zal bestaan uit een gehalveerde raad. Collega's, één blok met nog één rij, dit is het voor de toekomst qua raadsleden. Een aangepast takenpakket met minder personeel. Bovendien wordt er geen rekening gehouden met de toekomstige beslissingen van de Vlaamse regering. Wat men ook zegt, het staat in de sterren geschreven dat de provincies ook in de toekomst verder zullen afslanken. Er is al gesuggereerd: of schaf de provincies af, als er kosten zijn. Nee, zo simplistisch is het niet. Dit kadert in een historie. Waar is het begonnen? Met het Vlaams parlement in leven te roepen. Elke Vlaamse minister van welke partij hier ook die beleid gaat voeren, zal zijn beleidsdomeinen willen uitbreiden. Dat is een evolutie. Daar kun je op tegen zijn of ons aanpassen. Ik spreek hier niet van afschaffen, ik spreek van afslanken. Dat gaan we zo de volgende jaren nog meemaken. Iedereen, elk beleidsniveau en zeker het Vlaams niveau en het Waals niveau, wil uitbreiding van de bevoegdheden. Dus in die zin mogen we de discussie niet uitstellen. Wat zien we nog? Naast die bevoegdheden federaal, regionaal, dus de rol van

DEBATTEN

de regio – wij simpele burgers. Wij hebben vijf bestuursniveaus. Vijf bestuursniveaus om mijn simpele leven te regelen. Dat wil zeggen: ik heb een gemeente, ik heb een provincie, ik heb een regio, ik heb België en ik heb Europa. Vijf bestuursniveau om mijn simpele leven te regelen. Dat wil zeggen: vijf bestuursniveaus die geld gaan vragen, die ook een beleid gaan voeren, dat is juist, maar die eigenlijk veel kosten. We voelen allemaal aan hoe de burger, de democratie, draagvlak voor de democratie, de doorzichtigheid, vraagt meer duidelijkheid. Ik denk, dat is natuurlijk vanuit het democratisch Vlaams nationalisme, wij zijn zomaar niet voor het afschaffen van bestuursniveaus. Wij vinden ook dat de burger moet verzorgd worden. Maar wij zeggen: laat ons dat duidelijk maken. Geef de gemeente grote bestuurskracht en geef de regio grote bestuurskracht. En wat ook in de sterren staat geschreven, is dat Europa, hoe het ook draait of keert, en het zal goed zijn voor de vrede en voor de economie en het klimaat, dat Europa een grotere rol zal spelen. In die zin vraag ik aan elke partij hier om daar toch een keer over na te denken. Een grootse beslissing qua geld dat we gaan spenderen voor de volgende legislatuur. Is dat verantwoord in deze context?

In dit perspectief en in dat kantelmoment moeten wij ons de vraag durven stellen of de vooropgezette centralisatie nog echt noodzakelijk is en bovendien op deze wijze moet doorgaan. Is het alternatief, het PAC Het Zuid verkopen en de centralisatie in het huidige provinciehuis onderbrengen, niet te verdedigen of niet verstandiger? De Leopoldskazerne ligt ten andere in het RUP 167, stedelijk bouwen, en kan uitgebouwd worden tot een innovatief woonproject waar de provincie haar schouders kan onderzetten. Als ik de burgemeester van Gent hoor, dan kan ik niet anders dan hem ondersteunen en zeggen: ja, mijnheer burgemeester, daar ligt een kans. De stad Gent kent een grote achterstand op het vlak van sociale woningen. De Leopoldskazerne zou op dat vlak een welkome kans zijn om die achterstand weg te werken. In die zin vraag ik: denk erover na. Het is een positief voorstel, mevrouw. Echt waar, het is een positief voorstel. Niemand verliest hier zijn gezicht. Want ik vraag mij dan ook nog af: welke partij heeft de vorige verkiezingen de bevolking in haar programma duidelijk gemaakt dat ze de Leopoldskazerne gingen kopen en een provinciehuis gingen bouwen? Ik heb dat nergens gelezen. In die zin vind ik ook, democratisch, laat ons naar de verkiezingen gaan. Laat ons vragen aan de bevolking: vind je dat nu logisch, we gaan nog met 34 mensen zijn, het is een gemeenteraad qua aantal mensen, hebben we dan echt een bombastisch gebouw nodig? Dan ken ik de argumentatie. Ja, maar we hebben maar 50% nodig van die ruimte. De rest gaan we wel vermarkten. Dat is de taak niet van de provincie. Wat misschien wel de taak is, is innovatief wonen een keer serieus een impuls geven. Dat zou voor de stad en voor de provincie, zelfs voor Vlaanderen, een voorbeeldproject kunnen zijn. Dat is, mevrouw, mijn tussenkomst. Het gaat niet over cijfers. Het gaat gewoon over de reflectie. Is het nu echt zo dom van mij dat ik die vraag durf stellen of die overweging vraag? Dat elke fractie daar een keer goed over nadenkt. Maar het is toch van belang voor de toekomst en ik denk ook voor de mensen die hier later gaan zitten in deze raad. Zij zullen dit ei dan maar vinden in het nest en zij gaan er dan moeten verder op uitbroeden. Maar ik denk dat niets te laat is om heel eerlijk en heel diepgaand en met alle aspecten, socio, economische, culturele, toekomstperspectieven, wat dat is het toch – beleid voeren is vooruitzien. Dan zeg ik: vooruitzien, ik heb het kader geschetst, wat Europa betekent, wat Vlaanderen betekent en de evolutie van onze gemeenten. Ik denk dat dat eerlijk is, dat dat ook een evolutie is die gedragen wordt. Hier zitten al in het halfroond sowieso drie partijen die radicaal zeggen: schaf het af. Ik ben heel voorzichtig. Ik wil nog zeggen: goed, ik kan nog volgen. De eerste gedeputeerde zegt: misschien moet er toch nog zoiets blijven als een beroepsinstantie. Waarschijnlijk wel. Dat zal wel kunnen. Misschien kan dat ook op een andere manier opgelost worden. Maar dit is het perspectief voor de toekomst en die komt heel snel op ons af.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer De Vis. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Nu, de bedenkingen geformuleerd door collega De Vis met betrekking tot de Leopoldskazerne zijn niet nieuw. Een aantal zaken zijn zeker al in het verleden aangehaald. Toen heb ik ook, mede op basis van juiste cijfergegevens geargumenteed waarom het project van de Leopoldskazerne een goed en beter project is en waarom andere alternatieven, waar nu ook weer aan gerefereerd wordt, niet aan de orde zijn. Ik wil dat gerust nog eens herhalen. Want zoals de collega terecht stelt, is er ondertussen wat tijd verlopen. Tijd waarin heel wat mensen hard hebben gewerkt om een duurzaam en flexibel – ik leg er nu al de nadruk op – projectvoorstel in te dienen.

Nu, de vraag geeft mij ook de gelegenheid om het geheel nog eens te kaderen. U zegt dat de aankoop van de Leopoldskazerne in geen enkel verkiezingsprogramma staat. Aankoop Leopoldskazerne op zich staat er niet in, maar ik denk dat in een heleboel verkiezingsprogramma's van de partijen hier uit de meerderheid efficiëntie voorop is gesteld. Efficiëntie kun je realiseren door centralisatie van de diensten. Dus het is wel degelijk een uitvoering van een beleid dat door meerdere partijen is vooropgesteld. Nu, eind 2013 hebben we voornamelijk op basis van cijfergegevens, en we hadden daarin een ruime marge, afhankelijk van de verkoopopbrengst een marge die kon oplopen tot 20 miljoen euro, beslist om de centralisatie niet naar het PAC te doen, maar over een andere boeg te gooien en volop voor het project Leopoldskazerne te gaan. We doorliepen eerst een traject met de bouwmeester, met de Vlaamse bouwmeester, maar dat hebben we begin 2015 moeten stopzetten omdat we noch financieel, noch inhoudelijk tevreden waren over de ingediende voorstellen. Daarom zijn we begin 2015 in zee gegaan met PMV. We hebben aan PMV gevraagd om ons te begeleiden bij dit traject. Toen hebben we ook al die argumenten aangehaald. Terug naar af was geen optie. Ook het alternatief waar u naar verwijst, in dit gebouw blijven, we hebben dat toen in de commissie aan de hand van een duidelijke tabel naar voren gebracht. Daar is wel degelijk onderzoek naar gedaan. Daaruit bleek dat bijvoorbeeld dit provinciehuis zeker niet goedkoper was en absoluut ook architecturaal niet geschikt is. Dit is een inefficiënt gebouw om al onze administratieve diensten in onder te brengen. Je hebt hier veel niveaoverschillen. Uitbreiding zou noodzakelijk geweest zijn. Daarom zou een stedenbouwkundig traject heel wat risico's en onzekerheden met zich meebrengen. Dus we hebben dat toen wel degelijk onderzocht. Uit dat onderzoek is gebleken dat de Leopoldskazerne voor een centralisatie nog altijd de beste optie was. Het klopt dat gedurende deze periode de timing van de gunning is opgeschoven. Dat is ook al aan bod gekomen in de raad van juni. De opmaak van het RUP door de stad liep vertraging op. Vandaar hebben wij gesteld: we gaan de gunningsfase daardoor verlaten. Ik denk dat we daar procedureel geen risico konden nemen. Dus de gunningsfase is verlaten tot na de definitieve vaststelling van het RUP en de publicatie daarvan in het Staatsblad. We hingen daar af ook van derden. Goed dat het RUP er nu is. We hebben daar een stukje op geanticipeerd met al vooraf dit allemaal goed te keuren. Dus het is pas na de publicatie dat de eindfase met de opmaak van de eindoffertes kon starten. Ik zeg nu hier niets nieuws. Dat staat ook in het dossier dat we in juni behandeld hebben.

Nu, ook is in de voorbije periode de projectdefinitie steeds verder verfijnd. Herinnert u, ik zeg altijd: we zijn ervan uitgegaan dat is waar we naartoe gaan en we zijn daar stelselmatig naar een zeer verfijnde en realistische projectdefinitie gekomen. Een projectdefinitie die in de raad is goedgekeurd. Een eerste keer al op 29 oktober 2015. Een verdere verfijning werd nogmaals voorgelegd aan de raad op 8 juni 2017. Deze projectdefinitie en dit programma van eisen, daarin staat heel duidelijk dat een flexibele infrastructuur voorop moet staan, los van verdere evoluties. Zelfs al zouden de provincies naar de toekomst toe afgeschaft worden, we hebben de opdracht gegeven dat het moet gaan over flexibele infrastructuur, zodanig dat andere invullingen op termijn ook mogelijk zijn. Dat hebben we expliciet via de projectdefinitie vanuit deze raad van in het begin, hebben de consortia die opdracht zo meegekregen. In die zin hebben wij ook altijd op die manier vooruitgekeken. Het moest een flexibel gebouw worden. Wij hebben daarbij altijd gesteld: er zal nood zijn blijvend aan infrastructuur. Je moet ook weten, in het gedeelte dat voor het provinciale bestuur voorzien wordt door die consortia, daar zit ook een groot deel vormingslokalen in voor onze scholen. Dus stel dat provincies zouden afgeschaft worden, die school gaat moeten blijven bestaan en gaat ook nood moeten hebben aan infrastructuur.

Ondertussen hebben wij met veel aandacht voor het behoud van de eigenheid van de erfgoedwaarde een ontwerp kader vooropgesteld. Juist door dat voorop te stellen, dat is typisch iets voor een overheid, om daar bijzondere aandacht voor te hebben, gaan wij die gehele site ontwikkelen. Niet wij, maar we hebben dat wel in de opdracht gestoken, dat die gehele site moet ontwikkeld worden.

Ik ga u herinneren aan een van de principes die daar ook in is opgenomen, doorwaadbaarheid. Dat was een van de belangrijkste principes die we in de opdracht hebben ingestoken. Ik denk dat veel Gentenaren die het gebouw alleen maar van de buitenkant kennen zeer verrast gaan zijn wat de consortia voor het huidige militaire paradeplein, wat voor iets moois dat zij in die voorstellen hebben ingestoken, een voor iedereen toegankelijke groene omgeving hebben vooropgesteld. Dus dat gaat ontwikkeld worden. Niet wij, de consortia gaan dat doen. Die gaan ervoor zorgen dat die gehele site een site wordt die voor de ruime omgeving absoluut een meerwaarde kan zijn.

Collega, ik heb niet voor niets in mijn antwoord al enkele keren verwezen naar de projectdefinitie. De behandelingen in de raad hiervan, en de laatste dateert van vlak voor de zomer, waren volgens mij de momenten om suggesties te doen zoals u nu doet rond het creëren van sociale woningen. Dat is toen niet gebeurd. Maar ik wil iedereen en ook u daarin een stuk geruststellen. Als provincie hebben we mede vanuit een algemeen maatschappelijk oogpunt gestreefd naar een globale sitebenadering. Dat heb ik hier net al benadrukt en wil ik nog eens extra benadrukken, met behoud van eenheid van het ganse complex. Een multifunctionele invulling daarbij werd vooropgesteld. Onder ander met ruimte voor openbare

DEBATTEN

diensten, kantoren, onderwijs waar ik ook al naar verwezen heb, kleine congresfunctie, horecafaciliteiten en nu komt het, woningen, maar ook een kinderdagverblijf en de openbare ruimte, het plein waar ik zo net naar heb verwezen. Dus wij streven met dit project naar een diversiteit van voorzieningen waar woningen mee kunnen in zitten. Uw fractieleider – of was het een andere fractieleider, ik ben even kwijt wie het gezegd heeft – sprak: de provincie moet geen projectontwikkelaar zijn. Ik denk dat dat ook klopt. Wij zijn in dezen geen projectontwikkelaar. Wij hebben een bestek uitgeschreven waardoor consortia de gelegenheid krijgen om een ontwikkeling te doen. Daarin stellen we een diversiteit van mogelijkheden voorop, waar wonen in zit. Dus als we gaan projectontwikkelaar mogen zijn, denk ik ook niet dat het aan ons is om in een van onze gebouwen sociale woningen te moeten voorzien, zelf te moeten gaan realiseren wilde ik zeggen. Maar ik kan u nu al verklappen dat beide consortia diverse vormen van wonen en verblijven in hun voorstel hebben gestoken voor die privaatieve delen. Dus dat is niet ons gedeelte, dat is het gedeelte dat zij zelf gaan ontwikkelen. De voorstellen zijn dus ingediend. Die worden nu aan de hand van de vooropgestelde criteria beoordeeld. We voorzien ten laatste tegen begin februari dat we gaan kunnen toewijzen en dus bepalen welk van de twee consortia het vooropgestelde project mag realiseren.

Door het verloop nogmaals te schetsen, heb ik eigenlijk ook een stukje impliciet geantwoord op uw bedenking alsof we nu nog vlug op het einde van de legislatuur een beslissing nemen om een groot bouwproject te realiseren waarmee we een volgende bestuursploeg zouden hypothekeken. Niets is minder waar. Ik wil nogmaals benadrukken: het is geen nieuw project. Het nodige budget hiervoor is reeds voorzien in de meerjarenplanning. De gunningsvoorwaarden zijn ook reeds langer gekend. Voor de uitwerking hiervan zijn we weloverwogen te werk gegaan. Niet rap, rap. Tijdens het traject werd alles steeds scherper gesteld waar we naartoe moeten, waar flexibiliteit en diversiteit, diverse invullingen vooropstonden. Overleg met alle actoren, interne, maar ook externe, denk maar aan de stadsdiensten, was noodzakelijk om tot goede, weloverwogen projectvoorstellen te komen. Ik heb hier steeds beloofd, mevrouw de voorzitter, en ik ga dat nu nog een keer herhalen, en ik heb dat tot nu toe altijd gedaan, van in de commissie de stand van zaken van dit traject toe te lichten. Het is dus absoluut zeker dat we in februari een zeer uitgebreide informatiesessie zullen organiseren over het gekozen project. Dan kan iedereen met eigen ogen zien hoe divers dit is en kan iedereen ook met eigen ogen zien dat het binnen het vooropgestelde budget zal blijven. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw gedeputeerde. Ik weet dat u uw beloftes nakomt en ik weet dat wij dat in de commissies altijd opvolgen. Ik ga eerst nog het woord geven aan de eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, heel kort, maar ik wil op een van de beginopmerkingen van de collega De Vis toch even ingaan. Het moet nu dus echt gedaan zijn met altijd over die vijf bestuurslagen te spreken en dat dat zo abnormaal is en dat we een unicum in de wereld zijn. Ik heb vorig weekend Informationen zur politischen Bildung nog eens gelezen, het voorlaatste nummer. Dat ging over de communaal politiek in Duitsland. Daar hebben sommige regio's, in vier van de veertien landen, zes bestuurslagen. We hebben de gemeente, we hebben de Kreisen en in sommige, want het verschilt van land tot land, in sommige van die veertien landen zijn er ook Kreisfreie Städte. Maar we hebben de Kreisen. In vier van die landen, in Beieren, in Hessen, in Baden-Württemberg en Noordrijn-Westfalen hebben we ook nog de Bezirke. De Bezirke hebben alleen een democratische vertegenwoordiging in een van de vier landen. Dat is namelijk in Beieren. Elders is dat gewoon een onrechtstreekse verkiezing zonder rechtstreekse verkiezingen. Dat zijn er dus al vier. Dan hebben we het land zelf, die veertien die ik noem, en de drie speciale statuten die er zijn voor Hamburg, Bremen en Berlijn, maar u kent dat evengoed als ik, en dan hebben we de federaal staat en Europa. Dus vijf is nergens abnormaal en zes komt ook voor.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.

Mijnheer De Vis, ik had nog de heer De Cuyper en dan krijgt u opnieuw het woord.

Mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Ik wil aanvullend, omdat mevrouw gedeputeerde spreekt over diversiteit van functies, nog eens aandacht vragen, ik heb dat al verscheidene keren gedaan bij het begrotingsdebat, voor ons eigen kunstpatrimonium, dat we ook daarin ruimte voorzien om te gelegener tijd ons rijk patrimonium te kunnen aan de buitenwereld tonen. We mogen niet vergeten dat, los of – en we zullen in voorwaardelijke wijze spreken – we dat nu hebben of niet, dat die site uiteraard ingebed zit in, laten we maar zeggen, het grootste gedeelte van de museasite van Gent. Dus je hebt een bijkomende, ik zou zeggen, gelegenheid om aan te sluiten bij hetgeen aan kunsttentoonstellingen en zo verder daar gebeurt. Ten tweede, maar dat is meer een vraag aan de eerste gedeputeerde, hoop ik dat niettegenstaande het feit dat wij de culturele bevoegdheden kwijtgespeeld zijn of zullen kwijtspelen per datum 31 december, dat er toch nog financieel ruimte kan zijn om ons rijk kunstbezit verder aan te vullen. Met dank.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer De Cuyper. Ik geef eerst het woord aan mevrouw gedeputeerde, dan aan de heer Vercamer en dan opnieuw aan de heer De Vis.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik kan de heer De Cuyper geruststellen. Het is mede dankzij u die steeds op dat nageltje klopt dat het ook opgenomen is in de projectdefinitie in de opdracht naar de twee consortia, dat zij moeten nadenken over hoe ons mooie kunstbezit daarin gaat geëtaleerd worden. Misschien hebt u het niet gezien in het dikke pak van de projectdefinitie, maar het is mede dankzij u, omdat u daar steeds op blijft hameren, dat we dat daar hadden in opgenomen.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, het is simpel. Onze kunstverzameling die we nu al hebben in de provincie hebben we gevrijwaard, omdat die niet dient om in een museum te hangen, maar omdat die ter ornamentering van onze gebouwen dient. Wij gaan verder zorgen dat onze gebouwen mooi geornamenteerd zijn. Het is maar een neveneffect dat we op die manier jonge en andere kunstenaars kunnen ondersteunen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer De Vis.

De heer De Vis

Ik zal het maar filosofisch afronden. Mevrouw, ik heb het hier niet over budget en over al die dingen gehad. Mij ging het hem inderdaad over beleidsmatig op termijn denken. Ik voel toch dat er bij een aantal raadsleden langs alle kanten en in alle partijen daaromtrent toch vraagtekens en onzekerheden zijn. Inderdaad, de eerste gedeputeerde zegt: ik ken landen waar er zes bestuursniveaus zijn. Ik ken er zelfs waar er zeven zijn. Ik heb hier de districtsraden ook niet meegeteld. Maar goed, het is niet wat er in Duitsland gebeurt of in een regio, dat moeten die mensen daar zelf maar uitmaken. Ik voel, en ik denk dat er veel mensen zijn hier in de raad, dat het niet klopt wanneer Vlaanderen zegt: we gaan de provincies afslanken en dat wij nu met een groots bouwproject naar de kiezer moeten gaan. De mensen gaan dat niet slikken. De mensen gaan dat niet aanvaarden. Ze gaan zeggen: leven we dan in een ivoren toren daar in die provincieraad? Terwijl de woonnood in de stad Gent zo groot is en de Leopoldskazerne, die

DEBATTEN

site, een ideale context is om een innovatief woonproject te maken. Ten andere, RUP 167 van de stad Gent hebt u toch maar mooi kunnen naar uw hand zetten of er was helemaal geen sprake dat een provinciehuis mogelijk was. Het verslag van de GECORO van Gent is heel duidelijk. Heel dubieuze tussenkomst vanuit de deputatie om het toch maar mogelijk te maken dat het provinciehuis daar zou kunnen komen ten nadele van het intrinsieke uitgangspunt van dat RUP, namelijk het wonen in het centrum, het stedelijk wonen, te ontwikkelen. Daar gaat het mij eigenlijk om.

Goed, ik weet ook wel, als je de kar laat vertrekken, goed, dan zijn er allerlei soorten andere behoeften die ik hoor. Ja, dat is toch niet de rol van het bestuursniveau van de provincie om musea en dergelijke meer – dat speelt mee. Cultuurbeleid en al die zaken, ik kan daar allemaal inkomen, maar dat is toch niet de taak om daar een museum te gaan bouwen, dat we daar klimtorens gaan bouwen of wat weet ik ook. Nee, het gaat over een eenvoudig bestuursniveau met 200 miljoen, 300 miljoen budget, met een raad van een veertigtal mensen, moeten we daar dan zo een groots opgezet complex voor neerpoten? Dat past niet in de tijdsgeest.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer De Vis.
Mevrouw gedeputeerde.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mevrouw de voorzitter, misschien toch even, want de collega haalt alleen aan dat de raad gaat gehalveerd worden, dat er twee gedeputeerden minder zijn, maar ik wil toch wijzen op het aantal personeelsleden die toch ook een plek moeten hebben. Het personeel, het zijn er maar een zeventigtal binnen de administratie die weggaan. Zeventig. Daar is het programma op aangepast. Bovendien is het gebouw flexibel opgevat omdat dat ook in onze opdracht zat. Mensen hoeven ook niet altijd hier te zijn. We hebben het flexwerken, we hebben het telewerken en dergelijke meer. Dus ik denk dat we daar ook zeer vooruitziend op zijn. Maar er is in de projectdefinitie, in het programma, zodanig ingesteld dat de zaken, hetgeen dat ontwikkeld wordt, waardoor we moeten altijd nog een plek voorzien voor onze mensen. Maar stel dat er naar de toekomst toe zaken zouden wijzigen, binnen het gebouw zelf is dat zodanig ingericht door de twee consortia dat je daar delen perfect naar de toekomst toe aan anderen gaat kunnen verhuren of dergelijke meer. Dus we zijn vooruitziend daaromtrent geweest. Zolang de provincies bestaan, denk ik toch dat we moeten ervoor zorgen dat deze zo efficiënt mogelijk moeten kunnen georganiseerd worden. Dat wilde ik toch nog even aanhalen. Onze mensen moeten ook een plek hebben. Dus toch even in proportie bekijken dat het niet alleen gaat over deze raadzaal en de bureaus van de gedeputeerden, maar in eerste instantie over de plek van onze ambtenaren. Die zijn nog met velen, dus we moeten een plek voorzien voor deze mensen.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer De Vis.

De heer De Vis

Dank u. Inderdaad, ik heb ooit gehoord in de discussies over de afslanking, er was bijna paniek, of paniekvoetbal ging ingespeeld worden, het personeel ging ontslagen worden. Je ziet waar het toe leidt. Afslankingen, inderdaad, een zeventigtal personeelsleden die niet ontslagen worden, maar die ergens anders worden ondergebracht. Oké, dus het is wel heel netjes geregeld vanuit Vlaanderen. Dat mag ik toch ook maar zeggen. Maar goed, tot daar toe. Ik ben nu natuurlijk een beetje mijn draad kwijt. Ja, over het geld. Dan hoor ik de eerste gedeputeerde zeggen: ja, maar dat geld ligt vast. Precies of dat wij geen beslissing meer kunnen nemen om daar een andere bestemming aan te geven. Ernstig blijven, we kunnen dat wel. We kunnen dat wel. Maar goed, ik begrijp dat. Het is een voorzorgsprincipe. Ik vind het goed dat je geld opzij gelegd hebt voor dat project, daar gaat het mij niet over. Maar dit geld, terwijl de noden in onze samenleving zo groot zijn, dat is mijn probleem. De gemeenten, sport, zwembaden, noem maar op, kinderopvang, al die zaken, iedereen staat maar aan de klagmuur en vraagt geld, en wij,

provincieraad, wij gaan daar een keer een nieuw administratief gebouw zetten. Zeer flexibel.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Vis, niet in herhaling vallen. U heeft duidelijk gesteld wat en hoe en u mocht voortdoen, maar niet in herhaling vallen. *To the point*. Ik denk dat de gedeputeerden antwoorden. U heeft opnieuw het woord. Ik ga zelfs vragen aan de andere partijen, het is een discussiepunt. Ik geef u geen gelijk of geen ongelijk. U heeft hier in dit halfroond het recht om uw punt te maken. U heeft het woord.

De heer De Vis

Dank u, mevrouw. Dus heel concreet: dit geld kunnen we beter investeren. Ik denk dat je daar een veel breder draagvlak zult hebben bij de bevolking. Het zou een prachtig signaal zijn dat de provincie bescheiden naar de toekomst zou gaan en zeggen: we gaan cruciale noden op het vlak van wonen in de provincie innovatief effectief met een degelijk project, een voorbeeldproject misschien voor Vlaanderen, zelfs voor Europa, realiseren. Ik kies daarvoor.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer De Vis.
Mevrouw gedeputeerde, u wilt nog tussenkomen? Geen probleem.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik kan alleen nog even kort herhalen. Ik denk, wij zijn als provinciebestuur geen projectontwikkelaar. In onze programma van eisen zit dat wonen mogelijk was. Dus dat is voorzien. Ik kan iedereen geruststellen: er gaat wonen in zitten. Daarnaast denk ik, in het verleden heeft iedereen, alle partijen, een efficiënt bestuur vooropgesteld. Wel, dan maak je een keuze en dan zeg je: we zitten nu te veel verspreid, we moeten ons centraliseren op één locatie. Wat de collega voorstelt, verkoop van het PAC en blijf hier in dit gebouw, dat gaat ook kosten en dan zullen we niet ver af zitten van hetzelfde bedrag als we nu vooropstellen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde.
Ik denk, mijnheer De Vis, dat u uw punt heeft kunnen maken. Ik denk ook dat iedereen heeft kunnen tussenkomen. Ik denk ook dat de verschillende standpunten aan bod zijn gekomen. Ik geef bij dezen nogmaals iedereen de kans, dat u mij niet zegt na de sluiting van de tussenkomsten: we hebben de mogelijkheid niet gehad om een debat te voeren. U krijgt hier de mogelijkheid. Ik dank ook de heer De Cuyper voor tussen te komen en de mogelijkheid te creëren om op dit punt zijn standpunt te vertolken.
Geen tussenkomsten meer over dat punt? Goed, dan gaan wij naar het punt van de heer Van Gucht, de Abdijschool in Dendermonde.
U heeft het woord.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Tussen de Rijkstraat en de Oude Vest in Dendermonde staan de gebouwen van de voormalige Abdijschool, een gebouw dat al meerdere jaren op de verkooplijst van de provincie zou staan. Als ik het budget en de meerjarenplanning doorzoek, kan ik niet anders besluiten dan dat dat daar nog lang op die lijst zal staan. De enige verwijzing naar de Abdijschool vinden we op pagina 228 van het budget. Daar staan nog, een beetje verweesd, drie artikelen die nog verwijzen naar het jeugdvormingscentrum dat daar tot 2013 gevestigd was. Sinds 2015 staan die rekeningen op nul. De eerste gedeputeerde mag dan in zijn inleiding vermelden dat de verkoop van de gebouwen mee de

DEBATTEN

Leopoldskazerne gaan financieren, nergens vinden we enige budgettering van de gelden die een verkoop zal opbrengen. Betekent dit dat het gebouw van de verkooplijst naar de wachtlijst verhuist? We vragen ons ook af hoe de deputatie deze verkoop denkt te realiseren. Terug naar de MIPIM-beurs in Cannes op het gezellige jacht? Te koop aanbieden via FED-net? Misschien een bevriend makelaarskantoor aanstellen? Alles is misschien mogelijk, maar de hoofdbestemming van de gebouwen en de terreinen is nog steeds zone voor gemeenschapsvoorzieningen. Uiteindelijk zal elke kandidaat-koper voor een bestemmingswijziging bij de stad Dendermonde terecht moeten. Om een verkoop naar waarde te garanderen, is het dan ook meer dan noodzakelijk dat stad en provincie eerst een RUP of een PRUP, welk niveau het dan ook uitwerkt, maar dat is het eerste dat zal moeten gebeuren. Ook voor het onderhoud is in het budget niets specifiek voorzien. Het zal uit de grote pot waarschijnlijk moeten komen. Maar het is te hopen dat de provincie, zoals ze in de meerjarenplanning zegt, het patrimonium onderhoudt als een goede huisvader en dat er investeringen zouden gebeuren. Tot slot wil ik ook aandacht vragen voor de huidige gebruikers van de gebouwen. Want het is niet omdat de laatste Afgaam al maanden geleden vertrokken is dat het gebouw nu volledig leegstaat. Onder andere Leerpunt Waas en Dender zorgt er voor volwassenenonderwijs en ook het Dendermonds theater houdt er voorstellingen en repetities. Ik hoop dat, als het verkocht wordt, dat er ook voor die mensen dan een oplossing gezocht wordt.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Van Gucht. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Nu, het provinciebestuur heeft wel degelijk de intentie om de Abdijsschool in Dendermonde te verkopen. Momenteel worden de laatste voorbereidende stappen door onze administratie gezet, zodat de wijze van verkoop ten laatste in januari aan de provincieraad zal voorgelegd worden. Maar ik begrijp uiteraard de verwondering van de collega, want het klopt dat hierover in het budget 2018 nog niets is terug te vinden. Nu, de verklaring hiervoor is eigenlijk eenvoudig. Bij de opmaak van het meerjarenplan is door de diensten de keuze gemaakt om hierover nog niets in te schrijven, omdat de verkoop gekoppeld is aan een oplossing voor de herlocalisatie van de school en de andere gebruikers waar u naar verwezen hebt, die daar nog steeds gevestigd zitten. Met andere woorden: verkoop en herlocalisatie betekenen minimum een nuloperatie. Dat is de reden waarom de dienst er initieel voor heeft gekozen om dat nog niet te doen. Uiteraard, een keer dat de verkoop er gaat zijn en eens dat duidelijk gaat zijn wat de oplossing zal zijn voor de school – dat kan zijn een gebouw huren of een gebouw kopen of toch nog iets bouwen, afhankelijk daarvan gaan we dan via budgetwijzigingen dat toevoegen aan de juiste budgetsleutel. Dat is de reden waarom je daar nog niets over terugvindt. Ondertussen is onze dienst daarmee bezig. Met andere woorden: zoekopdracht naar een nieuwe locatie is nog altijd lopende. Binnenkort wordt er gestart met de verkoopswijze vast te leggen. Maar uiteraard zal de toewijs van verkoop maar kunnen gebeuren nadat er een definitieve oplossing is voor de school. U haalt daar nog een aantal andere elementen aan. U zegt bijvoorbeeld dat het grootste deel van die site een zone voor gemeenschapsvoorzieningen is. Nee, dat is niet het grootste gedeelte. Het is daar zeer gemengd. Je hebt een deel RUP, je hebt een deel gemeenschapsvoorziening en je hebt ook nog een deel wonen. Dus je hebt een aantal voorschriften uit het RUP, gemeenschapsvoorziening, een groot deel wonen is er ook voorzien, dus gewoon woongebied. Wij hebben daarover met de stad al samengezeten, al een aantal keer. Dat is al een hele tijd geleden. Dat is hier al aan bod gekomen. Als ik mij niet vergis, zelfs naar aanleiding van een vraag van u is dat aan bod gekomen. Toen is er ook gesteld: we hebben uiteindelijk met de stad afgesproken dat zij een soort ontwikkelingskader uittekenen. Dat hebben zij ook gedaan. Zij hebben gezegd: dat zijn voor ons mogelijke ontwikkelingen. Die gaan aan potentiële kopers meegedeeld worden en dan is het aan de koper om, uiteraard samen met de stad, te kijken: zijn er planningsinitiatieven nodig of niet? Door dat ontwerp kader, zal ik maar het noemen, weten potentiële kopers wat de visie is van de stad daaromtrent en welke richting ze met dat gebouw kunnen uitgaan. Het is beter dat dat gebeurt dan als er planningsinitiatieven nodig zijn op basis al van concrete invullingen, invullingen die wij niet moeten maken. Daarom denk ik dat het niet nodig is dat wij nu eerst een RUP opstellen. Nee, laat dat initiatief over aan de initiatiefnemer samen met de stad. Dan hebben zij ook nog daar verdere impact op. Maar we wilden zeker al iets meegeven aan potentiële kopers over: wat is daar allemaal aan ontwikkeling mogelijk?

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, gedeputeerde. Maar wanneer je op voorhand een RUP maakt waarin de mogelijkheden beschreven zijn, dan is het voor elke koper gelijk. Als je achteraf een RUP gaat maken *à la tête du client*, dan ben je eigenlijk met achterkamerpolitiek bezig. Dan ga je een bepaalde initiatiefnemer bevoordelen omdat hij ingegaan is op uw vraag om het te kopen.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Van Gucht.
Mevrouw gedeputeerde.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Misschien nog eens herhalen, dat ontwikkelingskader is net wat we voor iedereen gelijk meegeven. Dat wordt aan iedereen meegegeven. Aan alle potentiële kopers wordt dat ontwikkelingskader meegegeven. Uiteraard, het is niet die ontwikkelaar die gaat beslissen wat er daar gaat komen. Daar gaat in samenspraak met de stad een beslissing in genomen worden. Dus in ieder geval ligt daar nog heel wat open. Niet dat dat daar zomaar om het even wat gaat komen. Dat sluiten we daarmee uit. Als wij een RUP zouden moeten opstellen, dan zullen misschien achteraf aanpassingen nodig zijn. Het is net door welke mogelijkheden voorziet de stad daar mee te geven aan iedereen, dat je alle kopers evenveel kansen geeft.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mevrouw Demuyt.

Mevrouw Demuyt

Dank u. Ik wil daar toch even op ingaan. Ik heb in april de vraag gesteld wanneer we er iets van gingen horen. U had toen gezegd: in juni komt het waarschijnlijk op de raad. We zijn nu een half jaar verder. Ook voor de stad is dat niet zo evident om zo lang te moeten wachten. Niet alleen op de beslissing van hoe het verkocht zal worden. Het lijkt mij toch ook logisch met het oog op het feit dat u al een paar jaar weet dat het verkocht zal worden, dat er in die tussentijd, terwijl er een asielcentrum was, al gezocht zou worden naar oplossingen voor bijvoorbeeld het volwassenenonderwijs. Hoeveel tijd is er ondertussen al niet verloren gegaan, waarbij men in Dendermonde allang had kunnen bezig zijn met een project? Dat vind ik toch zeer jammer.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Demuyt.
Mevrouw gedeputeerde.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik kan u aangeven, het klopt, maar dat hebben we natuurlijk zelf niet in de hand. De oplossingen voor de

DEBATTEN

school liggen niet zomaar voor het rapen. We hebben al verschillende pistes gehad. Die hebben we onderzocht, gesprekken gevoerd, en dan bleek het uiteindelijk toch niet haalbaar. Dus dan begin je opnieuw. Dat maakt dat het ondertussen een beetje opgeschoven is. Maar ik denk dat het noodzakelijk is dat we geen gebouwen gaan verkopen zonder dat we eerst een oplossing hebben voor de mensen die er nu in zitten. Een eigen instelling die er in zit. Alle suggesties van mogelijke oplossingen zijn zeer welkom. Dus geef maar door als je mogelijke oplossingen weet, plekken waar we onze school kunnen gaan herhuisvesten. Geef ze gerust door. Misschien kan het daardoor iets sneller gaan. Maar tot nu toe, iedere piste die we bewandeld hebben, heeft niet finaal tot een definitieve oplossing geleid, ook tot onze spijt.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mevrouw Demuyt, ik zie dat u nog wilt antwoorden?

Mevrouw Demuyt

Ja. Het is nu toch al een jaar of drie denk ik dat er sprake is van die verkoop, dus ik blijf het jammer vinden. Anderzijds zijn er nog scholen die leegstaan in Dendermonde. Het Zwijveke staat leeg. Er zijn een aantal locaties. Ik veronderstel dat u toch ook al de stad gecontacteerd heeft om mee te helpen zoeken.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Absoluut. De pistes die u aanhaalt, zijn allemaal al onderzocht geweest. Daar is al veel tijd in gekropen. Maar ik zeg: ook tot onze spijt hebben we nog geen definitieve oplossing daarin gevonden. Anders hadden we het al veel vroeger kunnen organiseren. Er is nog een aantal andere praktische redenen rond het zoeken van documenten en dergelijke, waardoor het pas volgende maand of in januari er gaat op komen. Het had ook nog een aantal praktische redenen.

Mevrouw de voorzitter

Dat is goed, mevrouw Demuyt? Maar ik zie de heer Herman.
U mag tussenkomen.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Hieromtrent een kleine informatieve vraag. Betaalt de provincie daar leegstandsbelasting op?

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Bij mijn weten niet, omdat het gebouw niet volledig leegstaat. Het staat niet volledig leeg. Het is enkel het voorste gedeelte, maar dat werd tot voor kort gebruikt als een asielcentrum. Dus bij mijn weten is daar geen leegstand op betaald.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Collega's, ik zou normaal gezien volgens mijn planning nog willen doorgaan, personeel en organisatieontwikkeling, met nog een vraag van de heer Herman, een vraag van mevrouw Maenhout en dan communicatie, de heer Moens en de heer De Cuyper, tenzij jullie zeggen: voorzitter, het is lang genoeg geweest. Maar ik zou jullie willen vragen: er zijn maar vier dagen. Anders is morgen werkelijk tot acht uur. Ik zou willen voorstellen die vragen nog te doen. Iedereen akkoord? Goed. Collegiaal, unaniem?

Goed.

Mijnheer Herman, u heeft het woord over communicatie en begeleiding van over te hevelen personeel. U heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. De inwerkingtreding van het decreet met betrekking tot de vernieuwde taakstelling en de gewijzigde financiering van de provincies op 1 januari 2018 heeft tot gevolg dat ongeveer 7% van het provinciaal personeel wordt overgeheveld naar onder andere het agentschap Sport Vlaanderen, de Vlaamse overheid en de stad Gent. Uiteraard brengt dit onzekerheid en vragen mee bij het personeel. Wat is de stand van zaken met betrekking tot deze personeelsoverheveling? Werd er in begeleiding na die vernieuwde taakstelling voorzien door de provincie en op welke manier? Op welke manier werd de communicatie naar het personeel gevoerd? Zijn er eventueel vakbondsacties geweest? Is er personeel dat naar aanleiding van de overheveling ontslag heeft genomen?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Herman. Ik geef het woord aan mevrouw gedeputeerde. U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. De collega vraagt naar de stand van zaken van de overheveling. *In* se is dat voor de commissie. Ik had het hier wel voorbereid. Maar ik denk ook, mede gelet op het uur, stel ik voor dat we in de commissie van december uitgebreider een voorstelling geven van per dienst, wie gaat naar waar en dergelijke. Dan zijn ook de laatste details ondertussen bekend. Dan houd ik mij nu bij het algemene. Hoe ziet het eruit? En dan ook specifiek naar communicatie toe.

Mevrouw de voorzitter

Ik denk dat dat de bedoeling is. Ik denk dat de heer Herman daarmee kan akkoord gaan.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Algemeen kan ik stellen dat er een aanpassing is gebeurd van het Vlaams personeelsstatuut. Dat werd uitgewerkt. Dat betekent bijvoorbeeld dat de inschalingsprincipes ondertussen duidelijk zijn geworden, dat er overgangsmaatregelen ingeschreven zijn, hoe zit het met het verlofstelsel, aanbod vanuit een sociale dienst. Dat is verder allemaal uitgeklaard. Er zijn ook afspraken gemaakt in functie van dossieroverdracht, archief en ICT-middelen. Nu, Vlaanderen heeft in september per provincie een algemeen *roadshow*, zo hebben ze dat genoemd, gemaakt waarin die algemene informatie is verschaft. Maar ik denk dat het goed is om inhoudelijk de knelpunten die er waren, dat we die in de commissie aangeven. Sectoraal waren er algemene infosessies. Er is ook heel wat individuele communicatie gebeurd vanuit Vlaanderen naar het personeel. Dat kan via een individuele brief of via individuele gesprekken. Werd er in begeleiding na die vernieuwde taakstelling voorzien door de provincie en op welke manier? Nu, in die vraag zitten twee elementen. Het deel begeleiding naar de vernieuwde taakstelling lijkt mij eerder niet iets voor ons te zijn. Het is evident dat Vlaanderen dat zelf doet of de overnemende overheid zelf de mensen begeleidt in hun vernieuwde taakstelling. Maar uiteraard hebben wij op veel verschillende manieren gecommuniceerd naar ons personeel en hebben wij ons personeel zo goed mogelijk ondersteund. Enerzijds via individuele begeleiding en anderzijds via begeleiding in groepen. In 2016 en 2017 zijn er een veertigtal individuele loopbaangesprekken geweest op vraag van de uitkantelende collega's. Die werden medegeorganiseerd door onze personeelsdienst. Groepsgerichte communicatie bestond erin dat er communicatie was op het intranet over algemene beslissingen. Dus kwamen er beslissingen vanuit Vlaanderen, tussentijdse afspraken en dergelijke meer, die werden altijd op het intranet gezet, waar al het personeel aan kan. We hebben ook globale infosessies georganiseerd. In 2016 al en ook in 2017. Globale infosessies alleen georganiseerd door de personeelsdienst, maar ook

DEBATTEN

waar wij als gedeputeerden op aanwezig waren, omdat we voelden, ook al wisten we zelf de antwoorden nog allemaal niet van wat er te gebeuren stond, de mensen wilden dit van ons horen. Dus we hebben daar onze verantwoordelijkheid in genomen en de mensen zo goed mogelijk en zo stelselmatig mogelijk geïnformeerd. Er is ook groepsgerichte communicatie gebeurd over specifieke thema's, bijvoorbeeld de personeelsmateries, het statuut en dergelijke meer. En ook binnen de betrokken dienst waren er sectorale overlegmomenten.

U vraagt ook: zijn er vakbondsacties geweest? Neen, er zijn geen vakbondsacties geweest. Uiteraard stond dit agendapunt, dat hebben wij er zelf op gezet, op het maandelijks hok- en bokoverleg. Ook werden er nog extra vakbondsoverleggen georganiseerd in het kader van de overheveling van Heynsdaele naar Wagenschot. Dus regelmatig is er overleg en geven wij de info aan de vakbonden daaromtrent, omdat in Brussel het eigenlijk hogere structuren zijn die daar verbonden zijn en ze eigenlijk via ons meer horen dan via de doorsijpeling daaromtrent.

U stelde ook de vraag: is er personeel dat naar aanleiding van de overheveling ontslag heeft genomen? Ja, er zijn mensen die ontslag hebben genomen. Sommigen deden dit omwille van een periode van onduidelijkheid. Anderen deden dit omdat zij de overstap naar het ontvangende bestuur niet wensten te maken. Ik kom er zelfs nog even op terug. Er zijn ook personeelsleden die via interne selectieprocedures binnen de provincie een andere job zijn gestart. Waar we weet van hebben, die het expliciet gezegd hebben, zijn een negental mensen die ontslag hebben genomen omwille van het feit dat ze zeiden: het duurt hier te lang eer we weten waar we naartoe moeten de voorbije jaren, of die zeiden: nee, ik zie het niet zitten om bijvoorbeeld naar Brussel of om een andere taak te gaan doen, ik kies voor een andere job. Maar er zijn ook tien mensen die zijn ingegaan op interne mobiliteit, dus die binnen het bestuur een andere plek hebben verkregen.

Nu, dat is mogelijk geweest omdat wij vanuit de deputatie toch ook beseften dat het niet voor alle personeelsleden even evident zou zijn om een overstap te maken naar een andere overheid of organisatie. Daarom hebben we reeds in 2015 met de deputatie beslist om een aantal maatregelen te treffen die ervoor konden zorgen dat de overdracht van het personeel goed en correct verloopt en dat iedereen zo goed mogelijk geïnformeerd werd over de mogelijkheden en ondersteund werd in hun individuele situatie. Ik ga even kort opsommen nog wat we gedaan hebben. Wat ik daarnet al gezegd heb, dus die individuele opvolging en ondersteuning vanuit het departement personeel. We hebben iedereen ook de mogelijkheid geboden tot het volgen van interne loopbaanbegeleiding, eventueel in functie van een andere job binnen het bestuur of buiten het bestuur. Waar ik net naar verwees, die tien personen die een andere functie hebben kunnen opnemen binnen het bestuur, dat was omdat we gedurende de voorbije periode extra hebben ingezet op interne mobiliteit. Alle vacatures werden minstens opengesteld via interne mobiliteit en bevordering en sommige zelfs alleen via interne mobiliteit, om meer kansen te bieden aan personeelsleden die een ander takenpakket binnen het provinciebestuur zouden verkiezen boven het uitkantelen. We hebben ook iedereen de mogelijkheid geboden om externe loopbaanbegeleiding te gaan volgen. Zo zijn er ook een achttal mensen die bij een externe partner in loopbaanbegeleiding zijn gegaan. En zoals reeds gesteld, hebben we heel erg ingezet op het informeren en het zowel globaal als individueel aanspreken van onze mensen. Ik denk daarmee toch te hebben aangeduid dat we heel wat gedaan hebben voor ons goede personeel dat we hier in huis hebben en dat we helaas moeten afgeven. Maar we zijn ervan overtuigd dat zij de expertise die ze hier opgebouwd hebben, elders gaan kunnen verderzetten.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde, we zijn ervan overtuigd dat we hier excellent personeel hebben. Mijnheer Herman, dat volstaat? Goed, dan geef ik het woord aan mevrouw Maenhout voor haar vraag over het psychisch welzijn van werknemers en de initiatieven.
U heeft het woord.

Mevrouw Maenhout

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het psychisch welzijn van werknemers is een actueel thema dat steeds meer aandacht krijgt, zowel in privébedrijven als bij de overheid. Denk maar aan de recente beslissingen van minister van Volksgezondheid Maggie De Block, waarbij ze burn-out gaat erkennen als beroepsgerelateerde ziekte. En Federis, een nieuwe dienst, gaat preventiemaatregelen ondersteunen en bedrijven adviseren hoe zij burn-out kunnen voorkomen. Vandaar mijn vragen. Worden er ook voor ons

personeel inspanningen gedaan op dat vlak? En zo ja, welke initiatieven werden er reeds genomen? Krijgt dit thema de verdiende aandacht? Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Maenhout. Ik geef het woord aan mevrouw gedeputeerde. U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, is mijn antwoord. We besteden heel wat aandacht aan het psychisch welzijn van onze werknemers. Ik zal dat trachten te ondersteunen met een aantal voorbeelden. Zo hebben we deze legislatuur een grootschalige enquête gehouden voor zowel de directies departementen behorende tot deze administratie als voor het provinciaal onderwijs. Alle personeelsleden kregen de gelegenheid om deze anoniem in te vullen. De bevraging peilde onder andere naar arbeidsinhoud, arbeidsvoorwaarden, arbeidsomstandigheden, arbeidsverhoudingen en arbeidsorganisatie. De resultaten werden steeds per directie en per departement of naar de school teruggekoppeld aan de leidinggevenden. Later werd dan ook het personeel zelf geïnformeerd over de resultaten. Globaal waren de scores goed ten aanzien van de benchmark die daarbij voorhanden is. Maar uiteraard waren er ook verbeterpunten, afhankelijk van per dienst, per directie of per school. Op basis daarvan werd gevraagd om acties te ontwikkelen. Deze acties zijn opgenomen in ons jaarlijks WMD-actieplan. Die werden dan ook hier voorgelegd aan de provincieraad. Ik weet, dat is een heel uitgebreid lijstje, om ze daar specifiek uit te halen, is niet zo evident. Maar een heleboel van die acties zijn er gekomen naar aanleiding van de enquête die gehouden is. We weten ook dat zo een enquête maar een momentopname is. Daarom voorziet onze dienst, uiteraard zal dat afhangen van de volgende bestuursploeg of ze dat nog eens gaat doen of niet, maar in ieder geval heeft onze personeelsdienst nu al de intentie geuit om dat per legislatuur telkens te gaan meten. Zo kun je ook een evolutie vaststellen. Ten tweede voorzien we ook in opleiding van zowel leidinggevenden, maar ook van alle medewerkers. Opleiding via bijvoorbeeld het kaderforum, waarbij de evaluatoren en de leidinggevenden geïnformeerd worden over de oorzaken van burn-out. Ze leerden ook signalen herkennen om tijdig te kunnen ingrijpen bij de medewerkers die eventueel afsterven op een burn-out. Andere opleidingen, zowel collectief aangeboden, ik denk maar aan sessies zoals brain game, bewuste keuzes maken, mindfulness, die zijn er gebeurd, als heel specifieke opleidingen voor doelgroepen. Denk bijvoorbeeld aan omgaan met agressie voor Heynsdaele, wat toch niet evident is bij die doelgroep. Daarom spelen wij daar op die manier in om preventief burn-outs te vermijden. Ook houden onze interne arbeidspsychologen van het team Mensen sessies voor geïnteresseerde personeelsleden. Zo hebben zij in juni een gelijkkansenuurtje voorzien waar personeelsleden geïnformeerd werden over stress en burn-out. Ik moet zeggen, er waren toch een honderdtal medewerkers die daaraan hebben meegenomen. Ze kregen zicht op de mechanismen die leiden tot burn-out en ze kregen ook enkele instrumenten aangeboden om beter te kunnen omgaan met stress en burn-out. Ook op de interne personeelsite, dus op het intranet waar ik daarstraks al van sprak, staat heel wat informatie, met inbegrip van contactpersonen. Qua sessies, qua opleiding, staat er in 2018 ook heel wat gepland. Zo is er bijvoorbeeld bij Paulo een tweedaagse workshop waarbij ook onze personeelsleden kunnen aansluiten. Het is door onze arbeidspsycholoog dat het thema daar nog verder wordt uitgediept. Men kan ook aan de slag met de opmaak van een eigen actieplan. Dus naast de acties vanuit de enquête en allerlei opleidingen voorzien we ook in specifieke aanspreekpunten.

Uiteraard, het meest logische is dat een personeelslid die wat moeilijkheden heeft, in eerste instantie bij zijn of haar leidinggevende terecht kan. Maar we voorzien ook ondersteuning van het personeel door vertrouwenspersonen aan te duiden. Iedereen kan ook individueel terecht bij onze arbeidspsychologen van het team Mensen. Zij kunnen desgewenst ook de preventieadviseur Sociale aspecten van de externe dienst van preventie en bescherming op het werk raadplegen. Bij ons is dat Securex waarmee we samenwerken. Ook die preventieadviseur kan iedereen individueel raadplegen. Niet alleen die preventieadviseur, maar ook de arbeidsgeneesheer speelt daarbij een rol. Er wordt onder andere gebruikgemaakt van een wetenschappelijke vragenlijst om uit te maken of een personeelslid een burn-out heeft of aan het ontwikkelen is. Personeel dat het moeilijk heeft, krijgt de mogelijkheid tot begeleiding door onze eigen arbeidspsychologen. Daarbij kan ook overgegaan worden tot begeleiding door een externe dienst. Dat is wat we doen naar het aanspreekpunt voorzien. Dus naast die preventieve maatregelen. Wat ik tot nu toe gezegd heb, is voornamelijk ter preventie. Ook een stukje detectie ervan.

DEBATTEN

Maar we voorzien ook heel wat maatregelen, stel dat een aantal mensen toch in een burn-out geraken, voorzien we ook mensen naar de re-integratie van deze mensen. Er wordt met onze personeelsdienst dan een traject afgelegd naar die integratie. We hebben een maatschappelijk werker binnen onze sociale dienst. Die speelt daarbij een centrale rol. Die gaat zeer nauw afstemmen met de arbeidspsychologen. De bedoeling is natuurlijk dat het personeelslid het werk kan hernemen in ideale omstandigheden en dat er ook nog rekening gehouden wordt met zijn noden, zodanig dat er stap voor stap terug geïntegreerd kan worden, uiteindelijk met de bedoeling om hervallen te vermijden. Met deze voorbeelden die ik heb gegeven, merkt u dat we binnen het provinciebestuur zeer zeker aandacht hebben voor het psychosociaal welbevinden van ons personeel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mevrouw Dooms, u wilt nog tussenkomen?

Mevrouw Dooms

Dank u wel. Burn-outs zijn momenteel verschrikkelijk in. Iedereen spreekt over burn-outs. Ik ken zelfs mensen die burn-outs hebben zonder ooit gewerkt te hebben. Het zit mij eigenlijk tot hier. Voor mij een groter probleem is de bore-outs. Wordt daar ook iets aan gedaan in de provincie en op gelet?

Mevrouw de voorzitter

We hebben ook voor het personeel een fit en gezond-campagne, waar er allerlei acties worden ondernomen. Dit kadert ook binnen ons WMD-beleid. Ik zal voorstellen dat ze, moesten ze dat nog niet op hun agenda hebben staan, daar misschien eens over nadenken of dat dat mogelijk is. Maar ik wil toch nog even verwijzen naar hetgeen ik heb gezegd: we gebruiken een wetenschappelijk onderbouwde enquête om mee met onze arbeidsgeneesheer te gaan bepalen of mensen wel degelijk in een burn-out zitten of niet. Ik denk dat dat ook is waar u op wilde doelen. Dat is bij ons absoluut voorzien.

Mevrouw de voorzitter

Goed.
Mijnheer Moens, ik ben bij communicatie. U gaat een tussenkomst doen over de TV Provincieraad.

De heer Moens

Ja. Ik ga het kort proberen te houden, mevrouw de voorzitter. Het provinciale politieke niveau blijft nogal verstoken van pers aandacht en nieuwsgaring. Nationale kranten en televisie zie je hier eigenlijk niet. Tenzij een landelijk bekend persoon in het oog van een storm terechtkomt. We zijn daar te klein voor. Anderzijds, in de regionale, lokale kranten of katernen vindt u sneller iets terug over wat er op deze of gene gemeenteraad gebeurd is dan wat er in deze provincieraad gebeurt. Nu, de deputatie trekt al meerdere jaren een budget uit voor uitzendingen van TV Provincieraad op de regionale zender. Het format waarin dat uitgezonden wordt, lijkt nogal op TV Provincie. Reportages die getoond worden. In dit geval over onderwerpen die op de raad ter sprake gekomen zijn. Heel vaak nog beëindigd of bekroond met een korte tussenkomst of kort interview met de gedeputeerde tot wiens attributiesfeer dat welbepaalde punt hoort. Soms is TV Provincieraad ons inziens een beetje een verbeelding van het mooie Vlaamse spreekwoord: wiens brood men eet, puntje, puntje, puntje. Ik zie dat u het daar niet mee eens bent. Maar u zit in de meerderheid, dus natuurlijk bent u het daar niet mee eens. De vraag is eigenlijk: kan men dat niet een beetje meer opentrekken? Bestaan er geen mogelijkheden om het politieke debat veel meer centraal te stellen om veel meer het meningsverschil dat hier toch af en toe heerst duidelijker in beeld te brengen?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Moens.
Mijnheer eerste gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, collega's, het gaat inderdaad om twee verschillende formats. Het ene is inderdaad TV Provincie. Daar zet men in een korte video, twee à drie minuten, telkens een ander product van de provincie in de kijker. De focus ligt daarbij maximaal op de ervaring of op de beleving door bijvoorbeeld klanten. Een vereniging die gebruikmaakt van het materiaal van onze uitleendienst of een bezoeker aan ons erfgoedcentrum. In de regel komen daar geen politici, noch raadsleden, noch beleidsverantwoordelijken aan bod. Het zijn vooral gebruikers of medewerkers van de provincie. Het zijn eigenlijk onze producten die men promoot.

Twee, TV Provincieraad. Dat is een andere zaak. Dat is een iets langere uitzending van ongeveer vijf minuten. Een coproductie tussen de twee regionale zenders, TV Oost en AVS, in de hoop dat ze daardoor ook wat leren samenwerken, maar dat is een bijkomend element. Per uitzending wordt ingezoomd op een drietal agendapunten van de zitting. Bij de behandeling van die punten komen zowel de discussies tijdens de zitting als beelden van gerealiseerde projecten die ze uit hun archieven halen in beeld. Dat is verspreid over het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen, de initiatieven die ze dan in beeld brengen. Per uitzending wordt een selectie gemaakt uit de vragen van de raadsleden, waarbij zowel de vraagsteller als de antwoordende gedeputeerde wordt geciteerd.

Ik denk dat ondertussen we ook rekening moeten houden met het feit dat deze uitzendingen allemaal, tussen aanhalingstekens, gestreamd worden. We doen dat ondertussen al voor 15 zittingen. We zijn daarmee gestart op 22 juni 2016. Gemiddeld kijken er 166 mensen live, in real time, naar die uitzending. We kunnen dat volgen en meten. In het Nederengels opnieuw, *on demand* zijn er gemiddeld 330 mensen. Dus per zitting zijn er een 500 mensen die dat bekijken of die daar toch deels naar kijken. Ik moet u wel zeggen, mijn cijfers zijn wat vertekend door het feit dat op een bepaalde uitzending, als we daarmee gestart zijn, er is veel publiciteit rond gemaakt, toen hebben er 1276 mensen live gekeken en 1412 *on demand*.

Mevrouw de voorzitter

Goed.
Mijnheer Baeyens, u had nog een tussenkomst gevraagd?

De heer Baeyens

Mijnheer gedeputeerde, uw eerste deel van uw antwoord, was dat over TV Platteland dat u bedoelt? Want dat is ook nog een keer een extra uitzending. Je hebt niet alleen TV Provincieraad, maar je hebt ook nog eens TV Platteland.

De heer gedeputeerde Vercamer

Er zijn nog dingen. Straks worden er publi-reportages gemaakt over de sociale domeinen, over EROV. Zoals je haven-tv hebt, zoals je stads-tv hebt en dergelijke, dat zijn allemaal aparte dingen. Maar de vraag die gesteld was, ging over TV Provincieraad en TV Provincie.

De heer Baeyens

Ja, maar ik wil duidelijk maken: er is nog een uitbreiding, TV Platteland komt ook nog regelmatig voor.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dat is een aparte uitzending die oorspronkelijk gefinancierd werd door middelen uit de provinciale landbouwkamer. Nu maken we ook gebruik van middelen uit plattelandontwikkeling, omdat we verplicht

DEBATTEN

zijn te communiceren rond plattelandsprojecten.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer eerste gedeputeerde.
Mijnheer Moens.

De heer Moens

Ik denk dat we daar een klein beetje van mening gaan blijven verschillen. Het enige wat ik mij op dit ogenblik afvraag, is de livestream, hoeveel kijkers zouden we nu nog hebben?

De heer gedeputeerde Vercamer

Volledigheidshalve moet ik u ook zeggen, TV Provincie, dat kunnen we wat sturen, de onderwerpen. Dat gebeurt in onderling overleg. Ik zeg nogmaals: daar komen geen politici in beeld. Maar TV Provincieraad, daar speelt ook de journalistieke onafhankelijkheid voor de thema's die men kiest.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer eerste gedeputeerde en mijnheer Moens.
Dan ga ik naar de vraag van de heer De Cuyper, vragen bij de afhandeling van het uittredingsproces uit de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de verdere aanpak van regionale samenwerking.
Mijnheer De Cuyper, u heeft het woord.

De heer De Cuyper

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik ga ook proberen wat in te korten. Ik heb de gewoonte mij goed voor te bereiden met dit soort dingen. Ik ga wat inkorten.
We zijn geconfronteerd met het decreet van 13 mei 2016, waarbij gezegd wordt dat wij moet uittreden uit, ik noem het nog altijd gemakshalve de intercommunales, tegen het einde van volgend jaar. Ik stel vast, in de verscheidene contacten die ik heb binnen de regio dat zeker de provincies daar niet voor gevraagd hebben, maar ook de intercommunales niet. Want je krijgt nu natuurlijk een situatie waarbij er moet onderhandeld worden. Die onderhandelingen gaan, hoe kan het ook anders, over de waarde van het aandeel. Dan doet men alles rondom te maken vanuit de intercommunales, vanuit hun hoek denk ik begrijpelijk, om dat bedrag zo laag mogelijk te houden. Daar komt nog bij dat veel van de intercommunales, ik denk ook terecht, denken van: dit kan weleens een referentiepunt zijn nadien, wanneer bepaalde gemeenten zouden zeggen: we willen ook uittreden. Ze zeiden: ja, maar gelijk DDS, ik herinner mij vorig jaar daar nog een statutenaanpassing gehad te hebben waardoor men dat voorkomen heeft. Maar de meeste intercommunales hebben dat niet. Dus men kijkt daar ook wel een beetje naar. Ik heb dan ook een paar hypothetische vragen. Dat is mijn eerste reeks. Veronderstel nu eens dat die onderhandelingen voor beide partijen, want u bent met twee, geen gunstig resultaat opleveren. Wat gebeurt er dan? Wordt er dan door de Vlaamse gemeenschap een onderhandelaar aangeduid? Zijn er sancties? Moet de gouverneur een rol spelen in dit soort dingen? Of gaat het automatisch naar de handelsrechtbank? Dat is een zuiver hypothetische vraagstelling. Ik ben in goed vertrouwen dat we daar waarschijnlijk nooit op zullen moeten antwoorden. Maar goed, je bent beter voorbereid.
Maar veel belangrijker vind ik, collega's, mevrouw de voorzitter, gedeputeerden, dat is dat wij vertrekken vanuit het uitgangspunt – terecht, ik vind het ook een heel fair uitgangspunt – het systeem Veneco, waarbij men zegt: een kwartje cash, een kwartje achtergestelde lening, de helft bovenlokaal fonds. Ik stel vast dat de meeste, zo niet alle intercommunales heel uitdrukkelijk zeggen: wij willen wel verder werken, goed samenwerken met de provincies. Het is een beetje ambigu vind ik. Het Vlaams beleid is wat dubbel op dat vlak. Men zegt: intergemeentelijk samenwerken met de provincies, dik oké. Aandeelhouderschap en medebesturen, uit den boze. Dus het is heel dubbel.
Die samenwerking moet dus gehonoreerd worden in wat men noemt een bovenlokaal fonds. Wij hebben met het Waasfonds daar wat ervaring mee. Ik stel vast dat dat niet zo evident is, ik spreek me niet uit

over hoe dat komt, om vanuit de provincies daar iets mee te doen. Dat is niet altijd zo evident. Omgekeerd ook niet, vanuit de intercommunales. Er moeten opportuniteiten zijn. Dus het is belangrijk, en ik vind, die vraagstelling moet zeker in de loop van volgend jaar beantwoord worden, van: hoe gaan we dat bovenlokaal fonds honoreren? Vandaar ook daarover een paar vragen. Wordt dat beheer ingevuld met een nieuw bilateraal overleg dat op regelmatige tijdstippen plaatsvindt? Wat is de relatie van dat overleg met het bestuur van de intercommunale? Moet dat bestuur de besluiten van dat overleg gewoon acteren? Want we beheren niet meer mee na volgend jaar. Kan een van de partijen gelden blokkeren? Wordt er ingezet om provinciale waarnemers zonder stemrecht te hebben in het bestuur? Dus naast hetgeen dat mevrouw Homans aan het uitwerken is naar een bestuursregeling voor de intercommunales, voorziet denk ik in tien mandaten, of vijftien mandaten, maar zegt niets over deskundigen en waarnemers. Dus je zou perfect kunnen zeggen: we zetten in op een provinciale waarnemer in dit bestuur. Ik ga maar hints mee. De deputé moet ook voor mijn part niet antwoorden, maar ik denk dat ik wel probeer een aantal vragen te formuleren die best in de loop van volgend jaar minstens zouden opgelost worden. Ik dank u, mevrouw de voorzitter en collega's, voor uw aandacht.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer De Cuyper. Dan geef ik het woord aan de heer eerste gedeputeerde. Mijnheer Vercamer, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, collega's, de vragen zijn relevant. Het zijn allemaal vragen die we tegenkomen in de discussies die we vandaag voeren met de intercommunales. Ik heb u onze strategie toegelicht op de Derde Commissie, de vergadering van 28 september. We hebben ondertussen al onze vertegenwoordigers in die intercommunale een briefing gegeven, ze herinnert aan wat we als standpunt meegedeeld hebben in de commissie. Dat standpunt is ook het officiële standpunt van de deputatie. Wij verwachten loyaliteit van onze vertegenwoordigers in die intercommunales om dat standpunt aldaar te verdedigen. Er zijn natuurlijk vragen te stellen. Wat gebeurt er wanneer de onderhandelingen niet een voor beide partijen aanvaardbaar resultaat hebben? Gaat men een bemiddelaar aanstellen? Zijn er sancties? Wel, het decreet van 13 mei – ik probeer het te resumeren, want ik heb daar veel documentatie over, we zijn ons goed aan het voorbereiden. We hebben wat dat betreft ook een goede ondersteuning van onze administratie, zowel een goedgeschoolde economist, een jurist als de adviseur-generaal die ons daarbij helpt.

Nu, wat die eerste reeks vragen betreft, het decreet van 13 mei 2016 tot wijziging van sommige bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 over de intergemeentelijke samenwerking zegt eigenlijk niet heel duidelijk hoe het moet gebeuren. Artikel 11 zegt: voor al wat niet uitdrukkelijk geregeld is door dit decreet zijn op het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid de bepalingen van toepassing van het wetboek voor vennootschappen die gelden voor de vennootschapsvorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. U bent juriste, mevrouw de voorzitter, en er zijn hier nog juristen. Die weten het beter dan ik. Daarin staat, in dat wetboek op vennootschappen, het artikel 374 dat stelt dat de vennoot die is uitgetreden, uitgesloten of zijn aandeel gedeeltelijk heeft teruggenomen recht heeft op de uitkering van de waarde van zijn aandelen, zoals die blijkt uit de balans van het boekjaar waarin deze gebeurtenis heeft plaatsgevonden. Deze stelling wordt bevestigd in de rechtssfeer. Met andere woorden: ik ga ervan uit, indien wij tot geen akkoord komen, dan moeten we naar de rechter. Dan denk ik dat de rechtbank naar de balans zal kijken, de werkelijke waarde van het aandeel zal bepalen en zal zeggen: er is zoveel voor de provincie. Wij vinden steun voor die redenering bij een schriftelijke vraag in het Vlaams parlement die gesteld werd aan de minister van Wonen indertijd. Dat ging over een uittreding uit een huisvestingsmaatschappij. Daar heeft men gezegd: bij stilzwijgen van de specifieke Vlaamse regels is het noodzakelijk om toepassing te maken van het vennootschapsrecht. Ik zeg dat dus graag, dat de provincieraadsleden dat weten en dat ook kunnen zeggen in de intercommunales. Toepassing maken van het vennootschapsrecht. Daar staat in dat een uittredend vennoot recht heeft op het scheidingsaandeel. Dit scheidingsaandeel wordt wettelijk op gedeeltelijk dwingende en gedeeltelijk subjectieve wijze omschreven in artikel 374 van het wetboek op de vennootschappen. Dat luidt: de waarde van de aandelen zoals die zal blijken uit de balans van het boekjaar waarin de gebeurtenis heeft plaatsgevonden. We zijn nog een beetje verder gaan zoeken, want dat komt niet zoveel voor, dat daar zo een zware discussies over zijn. We hebben nu ook kennis kunnen nemen van een studie die gemaakt is, weliswaar een thesisstudent die daarover geschreven heeft, die daar een hele uiteenzetting over houdt,

DEBATTEN

en die komt tot dezelfde conclusie. Met andere woorden: het voorstel dat wij doen, is een heel redelijk voorstel. Het bestaat uit twee delen. Ten eerste: wij willen de werkelijke waarde. De gemeenten zouden dat ook willen. Stel u voor dat een intercommunale stopt. Het kapitaal, het vermogen dat men samen opgebouwd heeft met de vennoten zou dan moeten verdeeld worden onder de vennoten. Elk zijn deel. Dat is hetzelfde voor ons. Wij moeten eruit. Wij moeten ons deel hebben. We hebben dat mee opgebouwd. Meer nog, wij lagen vaak aan de basis van de stichting van die intercommunales. Dat is het eerste punt. Reële economische waarde. Dat is in het belang van de provincie. Dat is het verdedigen van het provinciaal belang. Daartoe zijn onze vertegenwoordigers gehouden in die intercommunales. Twee. Wij willen die intercommunales niet in moeilijkheden brengen. Wij willen daar de liquiditeitspositie niet van ondermijnen. Vandaar dat gemengd voorstel. Een kwart van die waarde direct uitbetaald. Daar is over te praten, op welke termijn dat moet gebeuren. Twee, het andere kwart achtergestelde lening. Dat kwart kan verhogen. Als men het eerste kwart niet volledig kan betalen, zijn we bereid dat tweede kwart te verhogen, tegen vandaag een interest van 1%. Dat is veel minder dan de wettelijke interest. De helft steken we in een regionaal fonds dat het werkingsgebied van die intercommunale dekt. Dus de helft blijft eigenlijk bij de vennoten. Maar het staat in ons boek. Vandaar dat wij zeggen: we kiezen zelf die projecten die we dan uitwerken. Als we niet tot een akkoord komen, dan zal de deputatie beslissen aan welk project we het geven. Op een bepaald moment moet er beslist worden. Wij denken dat dat een heel redelijk en acceptabel voorstel is. Ik weet wel, in sommige intercommunales verschiet men er plots van. Zeker in die die al een beetje geld proberen wegsteken hebben in een zogezegde onaantastbare reserve omdat ze daar fiscale trucs hebben willen uithalen. Ik heb dat probleem niet gecreëerd. Anders hadden ze het ons als dividend uitbetaald, hadden ze dat niet weggestoken. Van dat dividend zouden wij ook ons deel gekregen hebben.

Conclusie. Wij proberen in onderling overleg tot een redelijke oplossing te komen die het principe honoreert dat wij de reële economische waarde moeten uitbetaald krijgen. Maar wij willen de liquiditeit niet in het gedrang brengen, noch de toekomstige werking hypothekeren. Over de modaliteiten waaruit dat uitbetaald wordt, kan gepraat worden, waarbij we ons in elk geval engageren om de helft in het werkingsgebied te laten, om daar gezamenlijk een selectie van projecten voor te doen. We hebben denk ik de rechtsleer en de rechtspraak aan onze kant, bevestigd in vragen die beantwoord zijn voor de minister in het parlement.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde. Ik denk dat u dat ook al uitgelegd heeft in de commissie. Mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Bedankt, député, voor de uitleg. Het enige wat ik nog wil achterhouden, is in de loop van, toch eens na te kijken, het interesseert mij wel, op welke wijze ga je dan de relatie blijven leggen tussen de provincie en het regiobestuur. Het is voor de volgende legislatuur weliswaar, maar ik denk dat het belangrijk is om te zien: op welke wijze ga je dat doen? Wordt er een overleg uitgebouwd, ga je met een waarnemer werken en zo verder? Ik denk dat dat niet evident is, dat je daar eigenlijk ook een algemene regel in zult moeten – maar ik zeg: dat is niet voor vandaag, daar hebben we nog voldoende tijd voor.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Heel kort. Het decreet is duidelijk. We moeten eruit en weg is weg. Wij zijn altijd bereid met gemeenten en samenwerkingsverbanden te spreken. Maar bij gebrek aan een goed decreet op interbestuurlijke samenwerking worden we geconfronteerd met de gedwongen uittreding.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde. Mevrouw gedeputeerden, collega's, ik dank jullie allemaal voor jullie vertrouwen om hier toch tot kwart voor zeven aanwezig te zijn en toch aandachtig te blijven luisteren. Ik heb nog een mededeling. Wie nog niet zou ingeschreven zijn voor het wandelbuffet slotzitting budgetbespreking en die toch van plan zou zijn deel te nemen, nu graag inschrijven bij de griffie. Waarom vraag ik dat? Omdat de catering ook graag weet wie komt en wie niet komt. Ik dank jullie. Dan gaan wij morgen om 14.00 uur verder met de provincieraad. Dank u en allemaal goede thuiskomst.

EINDE VAN DE ZITTING